

การสร้างแบบทดสอบทักษะกระเป๋สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
จังหวัดสุพรรณบุรี

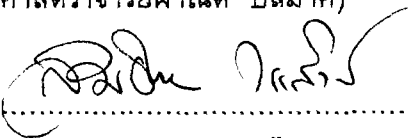
ปริญญานิพนธ์
ของ
ประภัสสร นาคมนี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2542
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

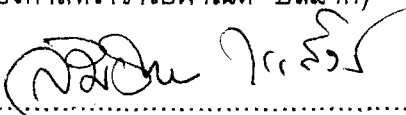
คณะกรรมการควบคุม

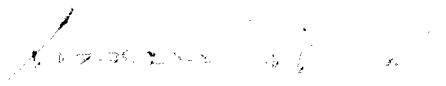
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาดิต บิลมาศ)

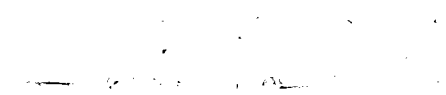
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

คณะกรรมการสอบ

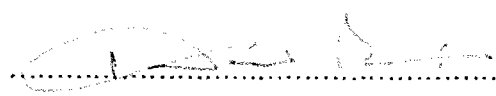
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาดิต บิลมาศ)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)
วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ การปรับปรุง แก้ไข จนสามารถทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้ และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ได้ขอคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์วิจิต ชี้เชิญ อาจารย์กัมมัน อินทรขันธ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ผู้สอนวิชาการระดับ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนธรรมโชติ ศึกษาลัย และโรงเรียนประจำอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล อาจารย์ผู้สอนวิชาการระดับ และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน วัดหนองยาว ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ทดลองใช้แบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ นางโสภา มาพลาย และ นางสาวมุสิกมาศ รัสสุข ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งเป็นกำลังใจ ให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อแสงว นาคมณี คุณแม่อำไพ นาคมณี ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา คุณค่าประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น เครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย

ประภัสสร นาคมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
หลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521.....	4
ความสำคัญของวิชากระบี่.....	7
เครื่องกระบี่กระบอง.....	9
เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระบี่กระบอง.....	12
การไหว้ครู.....	13
การเรียนภาคทฤษฎี.....	14
การเรียนภาคปฏิบัติ.....	15
การประเมินผลการศึกษา.....	15
หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	17
การสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา.....	18
มาตราส่วนประเมินค่า.....	19
ประเภทของมาตราส่วนประเมินค่า.....	20
วิธีที่ช่วยในการประเมิน.....	21
องค์ประกอบของการสังเกต.....	21
หลักการสังเกต.....	22
คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี.....	23
การสร้างมาตราส่วนประมาณค่า.....	25
การสร้างแบบทดสอบ.....	27
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	29
งานวิจัยในประเทศไทย.....	33

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	39
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	40
4 การวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	48
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	56
ภาคผนวก ก แบบทดสอบทักษะกระบี่.....	57
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	87
ภาคผนวก ค ความเที่ยงตรงจากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ.....	89
ภาคผนวก ง คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกระบี่โดยผู้วิจัย ครั้งที่1 และครั้งที่ 2.....	93
ภาคผนวก จ คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกระบี่โดยผู้ทดสอบ 3 คน....	98
ภาคผนวก ฉ คะแนนที่ใช้ในการสร้างระดับคะแนนทักษะกระบี่.....	105
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าของโรงเรียน มัธยมศึกษาประจำอำเภอ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.....	38
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการ ทดสอบทักษะกระบี่ (N = 30,30).....	42
3	ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Validity) แต่ละรายการ และคะแนนรวมจากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton).....	43
4	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Reliability) แต่ละรายการ และคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) (N = 30,30).....	44
5	ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Objectivity) แต่ละรายการ และคะแนนรวม ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย จากคะแนน ผู้ทดสอบ 3 คน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)) (N = 30,30).....	45
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และฐานนิยมของแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ สำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 98,97).....	46
7.	ระดับคะแนนทักษะกระบี่ทุกรายการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (N = 98,97).....	47

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระป๋องจริง.....	10
2 กระป๋องจำลอง.....	11
3 กระป๋องดี.....	12
4 เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระป๋อง.....	13

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในปี พ.ศ. 2518 ได้จัดให้วิชากระบี่เป็นวิชาบังคับในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นปีพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนกิจกรรมกระบี่กระบองเบื้องต้น ไว้ในวิชา พ 204 ศึกษานามัย 4 ซึ่งเป็นวิชาบังคับแกน ทั้งนี้เนื่องจากกีฬากระบี่กระบอง เป็นศิลปะป้องกันตัวประจำชาติไทย ซึ่งบรรพบุรุษของไทยเราได้ ดัดแปลงจากการใช้อาวุธต่างๆ ที่ใช้ในการสู้รบทำสงคราม สมัยโบราณมาเป็นกีฬาเพื่อช่วยฝึกให้เกิดความกล้าหาญ อดทน มีน้ำใจนักกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักการ ตัดสินใจที่ดี และรู้จักการป้องกันตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นที่อยู่ใกล้เคียงให้พ้นจากอันตราย กีฬากระบี่กระบองจึงเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติที่มีส่วนช่วยในการปกป้องรักษาผืนแผ่นดินไทยและเอกราชของชาติไทย ให้สืบมาจนทุกวันนี้ สำหรับวิชาศิลปะป้องกันตัวนั้นเมื่อเป็นของชาติใด ชาตินั้นก็ย่อมจะชื่นชมและยกย่องเป็นศิลปะประจำชาติของเขา พยายามที่จะอนุรักษ์เอาไว้ให้ ชาวโลกได้รู้ถึงเอกลักษณ์ของชาติของตน เช่น การฟันดาบของเยอรมัน และยูโดของญี่ปุ่น ในเมื่อกระบี่กระบองนั้นเป็นศิลปะประจำชาติของไทยสืบทอดกันมาแต่โบราณกาล ชาวไทย ทุกคนจึงควรที่จะช่วยกันอนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยส่วนนี้ไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป เพราะการที่จะรักษาให้ดำรงไว้ได้นั้น ก็อยู่ที่การได้เรียนรู้ ฝึกหัด และนำไป เผยแพร่แก่บุคคลอื่นอย่างถูกต้อง

เนื่องจากกระบี่กระบองนั้น ประกอบด้วยศิลปะในการใช้อาวุธต่างๆ หลายประเภท เช่น กระบี่ ดาบโล่ ดาบตั้ง ง้าว พลอง ไม้สั้น ฯลฯ อีกทั้งเวลาเรียนมีเพียงภาคเรียนเดียว หลักสูตรจึงกำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา ให้สอนกิจกรรมกระบี่กระบองเบื้องต้น และในการ จัดแนวทางการสอนกิจกรรมกระบี่กระบองเบื้องต้น ในที่นี้ได้จัดไว้เฉพาะอาวุธกระบี่ซึ่งนักกระบี่ กระบองถือว่าเป็นอาวุธเบื้องต้นที่ควรเรียนรู้ก่อนเรียนอาวุธประเภทอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 148)

วิชากระบี่กระบองเป็นศิลปะการต่อสู้แบบไทย กิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้อง อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติและต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรด้วย จะเห็นได้ว่า วิชากระบี่เป็นวิชาบังคับในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 จนถึงปัจจุบัน วิธีการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนกระบี่จึงต้องเป็นผู้พัฒนาและปรับปรุง วิธีการสอน เนื้อหา รูปแบบการฝึกตลอดจนการวัดและประเมินผลเอง และครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีการประเมินผล

วิชากระบี่โดยใช้การสังเกตในการวัดผลประเมินผล และประสบการณ์ของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัย เห็นว่า วิชากระบี่เป็นวิชาบังคับแก่น ในหลักสูตร น่าจะมีแบบทดสอบหรือแบบประเมินที่เหมาะสมสำหรับใช้ วัดประเมินผล เพราะจากงานวิจัยของเอนก ช่างน้อย (2524 : 113) เรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่าครู ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการหาแบบทดสอบหรือแบบประเมินที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการวัด และประเมินผลมาก ผู้วิจัยเห็นว่าในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชากระบี่ที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ มีสาเหตุมาจากครูผู้สอนไม่มีเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐานและหลากหลายให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม จากงานวิจัยของ อัจฉนา ศรีดาวเรือง เรื่องการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬากระบี่ขึ้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์โดยเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะ 18 ฉบับ แบบทดสอบทักษะการถวายเป็นังคม 1 ฉบับ แบบทดสอบทักษะการขึ้นพรหมนั่งและยืน 2 ฉบับ แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำ 12 ฉบับ แบบทดสอบทักษะการตี 1 ฉบับ แบบทดสอบทักษะการต่อสู้ 1 ฉบับ (อัจฉนา ศรีดาวเรือง. 2539 : 108) ผู้วิจัยจึง สนใจที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและสร้างระดับคะแนนสำหรับการเรียนวิชากระบี่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนวิชากระบี่ที่จะได้มีแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้ด้วยตัวเอง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างระดับคะแนนทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่เป็นมาตรฐานสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ทำให้สามารถหาแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ประเมินการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนใช้แบบทดสอบนี้ เป็นแนวทางในการฝึกทักษะทางกระบี่
4. ทำให้มีระดับคะแนนทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2541 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้วจำนวน 60 คน จำนวนนักเรียนชาย 30 คน จำนวนนักเรียนหญิง 30 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างระดับคะแนน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 98 คน เป็นนักเรียนหญิง 97 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนจากการทดสอบทักษะวิชากระบี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือที่เป็นแบบเปรียบเทียบ การประเมินลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่วัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว ในปีการศึกษา 2541

ทักษะกระบี่ หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการถวายเป็นมงคล การขึ้นพรหมนั่ง การขึ้นพรหมยืน การรำไม้รำ การตีไม้ตี การลด – ล่อ การเดินแปลง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

หลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ปรับปรุง พ.ศ.2533)

วิชาบังคับเลือก วิชาพลศึกษาที่จัดไว้เป็นวิชาบังคับเลือก มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางพลศึกษาและกีฬาขั้นพื้นฐานให้พอเล่นได้ ดูกีฬาเป็น และเข้าใจเกมการเล่น เข้าใจกติกาการเล่นอย่างขึ้นชม วิชาพลศึกษาในกลุ่มบังคับเลือกนี้จัดไว้ 16 วิชา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กิจกรรมกีฬาบุคคลหรือ คูมี 6 รายวิชา คือ

ยิมนาสติก วាយน้ำ กรีฑา
แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส เทนนิส

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมกีฬาทีม มี 6 รายวิชา คือ

บาสเกตบอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล
เน็ตบอล ฟุตบอล แฮนด์บอล

กลุ่มที่ 3 กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่นๆ มี 4 รายวิชา คือ

กระบี่ กิจกรรมเข้าจังหวะ
แอโรบิคแดนซ์ กีฬานันทนาการ

แต่ละรายวิชากำหนดไว้ ครูผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับพื้นฐานการศึกษของผู้เรียนได้ รายวิชาพลศึกษาในกลุ่มบังคับเลือก ทั้ง 3 กลุ่มวิชานี้ โรงเรียนจะจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนรายวิชาที่สนใจและถนัด เพื่อจะได้ฝึกทักษะอย่างถูกต้อง และเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับการเลือกเรียนวิชาพลศึกษาในวิชาเลือกเสรีต่อไป

ทั้งนี้ภายใน 6 ภาคเรียนจะต้องเลือกกิจกรรมประเภทบุคคลหรือคู่ 1 กิจกรรม ประเภททีม 1 กิจกรรม โดยใช้เวลาเรียนกิจกรรมละ 1 ภาคเรียน ส่วนที่เหลืออีก 4 ภาคเรียนนั้น ในแต่ละภาคเรียนอาจเลือกกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลายกิจกรรมก็ได้ และอาจเลือกซ้ำกับกิจกรรมที่เคยเรียนมาแล้วก็ได้ แต่ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับสูงขึ้น วิชาพลศึกษาส่วนที่จัดไว้เป็นวิชาเลือกเสรี มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เสริมทักษะการเล่นกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาที่ตนเองถนัดและชื่นชอบให้พอชำนาญจนเข้าร่วมแข่งขันเบื้องต้นได้ หลักสูตรจึงได้จัดกิจกรรมกีฬาทั้งบุคคล คู่ ทีม และอื่นๆ ไว้ให้

โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอย่างหลากหลาย เพื่อให้สามารถฝึกฝนทักษะและเกมการเล่นได้อย่างเต็มที่ จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ตามที่พึงประสงค์

ตามโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาได้จัดรหัสและรายวิชาสำหรับวิชาเลือกเสรีไว้ 29 รายวิชา วิชาละ 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค หน่วยการเรียนรู้รายวิชาละ 0.5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยรายวิชาพลศึกษา และพลศึกษาดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 68)

- พ 017 โรคติดต่อสำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน
- พ 018 ปัญหาสุขภาพที่สำคัญที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและการประกอบอาชีพในปัจจุบัน
- พ 027 ยิมนาสติก
- พ 028 กรีฑา
- พ 029 เทเบิลเทนนิส
- พ 0210 แบดมินตัน
- พ 0211 เทนนิส
- พ 0212 วាយน้ำ
- พ 0213 บาสเกตบอล
- พ 0214 วอลเลย์บอล
- พ 0215 ฟุตบอล
- พ 0216 ตะกร้อ
- พ 0217 เซปักตะกร้อ
- พ 0218 ดาบสองมือ
- พ 0219 กิจกรรมเข้าจังหวะ
- พ 0220 กายบริหารประกอบดนตรี
- พ 0221 แอโรบิคแดนซ์
- พ 0222 กีฬานันทนาการ
- พ 0223 ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์
- พ 0224 กระบี่
- พ 0225 ศิลปะป้องกันตัว
- พ 0226 แฮนด์บอล
- พ 0227 จักรยาน
- พ 0228 เนตบอล
- พ 0229 ยกน้ำหนัก
- พ 0230 เปตอง
- พ 0231 ยิมนาสติกลีลาใหม่
- พ 0232 ซอฟท์บอล

พ 0224 ยูโด

จากรายวิชาทั้งวิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี จะเห็นได้ว่า กระบี่ เป็นวิชา
ที่เลือกสรรบรรจุลงในหลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ปรับปรุง พ.ศ. 2533)

คำอธิบายรายวิชา พ 204 พละนาฬิก 4

ให้มีส่วนร่วมและปฏิบัติจริงในกิจกรรมกายบริหาร การออกกำลังกายด้วย กิจกรรม
กระบี่กระบองเบื้องต้นในเรื่องการป้องกันตัว การหลบหลีก การตีลูกไม้ การรำและอื่นๆ
อย่าง ถูกต้อง ปลอดภัย และสนุกสนาน หรืออาจนำกิจกรรมพลศึกษาอื่นๆ ที่มีคุณค่า
เท่าเทียมกระบี่กระบองเบื้องต้นมาแทนตามความเหมาะสมพร้อมกับให้เรียนรู้การป้องกันตัว
การแก้ไข การเสริมสร้างสุขภาพ เพื่อให้รู้หลักและวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง มีทักษะ
มีสมรรถภาพทางกายและจิตใจ มีระเบียบวินัย เห็นคุณค่า และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์รายวิชาพละนาฬิก

1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นเกม การดูแลสุขภาพ และสวัสดิภาพ
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางกาย
และสุขภาพจิตและสวัสดิภาพ
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นเกม การดูแลสุขภาพ
และสวัสดิภาพ
4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และสุนทรีย์ที่ดี

เนื้อหาวิชาพละนาฬิก 4 (พ 204)

1. ความรู้ทั่วไป
 - ประวัติ คุณค่าของการเล่น
 - ลักษณะของกระบี่
2. ทักษะเบื้องต้นของการเล่นกระบี่
 - การจับ การจับ การรำหน้า รำข้าง การก้าว การยกเท้า การควงกระบี่
การทำ ทัดหู การจ้วง การคุมรำ
3. ทักษะการถวายเป็นขอม การขึ้นพรหมนั่ง พรหมยืน และทักษะการเคลื่อนไหวใน
การป้องกันตัว

4. ทักษะในการรำไม้รำ การกลับหัวสนาม การตีลูกไม้
5. ทักษะในการตีลูกไม้ 1-6 การรับ การย่างสามขุม การเดินแปลง การกลับหัวสนามจากการเดินแปลง การหลบหลีก
6. การถวายเป็นมงคลเร็ว การจ้วงลงพรหม การเดินแปลง การกลับหัวสนามจากการเดินแปลง การหลบหลีก
7. ทักษะกระบวนการต่อสู้ด้วยกระบี่ การตีลูกไม้ผสม
8. ระเบียบ วิธีการเล่น กติกา มารยาท การแต่งกาย เครื่องดนตรี และเพลงที่ใช้ประกอบการเล่นกระบี่

ความสำคัญของวิชากระบี่

กระบี่เป็นวิชาที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับการเรียนวิชาอื่นๆ เพราะนอกจากจะทำให้เป็นผู้มีสุขภาพดีแล้ว ยังสามารถป้องกันตัวเองได้เมื่อยามคับขัน ซึ่งกรมวิชาการ ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนวิชากระบี่ไว้ว่า

ในการเรียนการสอนวิชากระบี่นั้น ทั้งครูพลศึกษาและนักเรียนต้องทราบความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยครูพลศึกษาต้องตั้งความมุ่งหมายของการสอนว่า ให้ผู้เรียนได้อะไรบ้างแล้ว ต้องตรวจดูว่าผู้เรียนได้ผลตามความมุ่งหมายเพียงใด ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ได้จัดวิชากระบี่เป็นวิชาบังคับแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยนำเอากิจกรรมการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทางด้านร่างกาย มุ่งเน้นให้บุคคลที่มีร่างกายแข็งแรง สามารถประกอบกิจวัตรประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทางด้านจิตใจมุ่งให้มีจิตใจผ่องใสสนุกสนานร่าเริงเป็นคนดีที่มีเหตุผลมีความเชื่อมั่นในตนเองและพัฒนาสุขภาพจิตให้ดียิ่งด้วย
3. ทางด้านอารมณ์ มุ่งให้มีความสามารถควบคุมอารมณ์ได้ มีความอดกลั้นเมื่อมีสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่ไม่พอใจมากระทบ และสามารถแสดงออกในทางที่เหมาะสมเป็นคนอารมณ์ดี
4. ทางด้านสังคม มุ่งให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้อย่างดี รู้จักนำหลักการทางประชาธิปไตยมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชากระบี่เป็นวิชาพลานามัยอีกวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นและมีคุณค่าที่จะช่วยให้เยาวชนไทยเราเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ ซึ่ง อุทัย สงวนพงศ์ (ม.ป.ป. : 2-3) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของวิชากระบี่ไว้ดังนี้

1. กระบี่กระบองเป็นวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว ผู้เรียนกระบี่มาแล้วสามารถนำมาใช้ป้องกันตัวเองเมื่อยามคับขันได้ เช่น กรณีที่ถูกทำร้าย เราก็สามารถนำวิชานี้มาช่วยป้องกันตัวผ่อนหนักให้เป็นเบาหรือแทนที่จะเจ็บตัวมากก็กลายเป็นเจ็บตัวน้อยลง หรืออาจจะไม่เจ็บตัวเลย โดยรู้จักหลบหลีกอันตรายด้วยความคล่องแคล่วว่องไวและหาจังหวะตอบโต้คู่ต่อสู้ เช่น เขามีดาบเรามีแต่ไม้ หรือเขามีไม้ยาวเรามีไม้สั้น ก็สามารถต่อสู้ป้องกันตัวได้ ยิ่งฝ่ายศัตรูไม่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้ว ก็ย่อมจะเสียเปรียบแก่เรามากด้วย นอกจากนี้อาวุธของเขาจะกลับเป็นประโยชน์แก่เราและเป็นโทษแก่เจ้าของตัวข้า

2. การเล่นกระบี่กระบองเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ดีอย่างหนึ่ง การเล่นกีฬาทุกชนิด ผู้เล่นย่อมได้รับประโยชน์จากการออกกำลังกาย การเรียน การเล่นกระบี่ก็เช่นเดียวกันคือ แขน ขา และส่วนอื่นๆ ของร่างกายต้องเคลื่อนไหวอยู่เสมอตลอดเวลาที่เล่น ทำให้ร่างกายได้ออกกำลังกายทุกส่วนอย่างเพียงพอเป็นผลให้สุขภาพแข็งแรง การเล่นกระบี่ยังเหมาะกับคนทุกเพศ ทุกวัย อีกทั้งยังเป็นกีฬาที่สร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้นทั้งผู้เล่นและผู้ชม ใช้อุปกรณ์ การเล่นน้อย ง่าย ทนทาน และการเล่นไม่ต้องใช้สถานที่กว้างขวางมากนัก

3. กระบี่กระบองเป็นกีฬาที่ฝึกน้ำใจอย่างดี การเล่นกระบี่กระบองเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีความกล้าหาญ อดทน เพราะขณะที่ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ผู้เล่นไม่เคยสวมหรือใส่เครื่องป้องกันตัวชนิดใดเลยและการตีก็ไม่มีข้อห้ามว่าไม่ให้ตีส่วนนั้นส่วนนี้ของร่างกาย แต่ให้ตีได้ทุกเมื่อที่มีโอกาส เพราะในการเผชิญหน้ากับศัตรูจริงๆ นั้น ไม่มีกติกาสั้นๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้เล่นที่ต้องป้องกันตัวเอง และต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬาจะถือโทษโกรธเคืองไม่ได้กรณีที่ได้รับบาดเจ็บผู้เล่นจึงต้องมีใจยุติธรรม และมีความรับผิดชอบโดยไม่ใช้วิชานี้ไปในทางผิด

4. การเล่นกระบี่ช่วยฝึกปฏิภาณและไหวพริบ การเล่นกระบี่เป็นการช่วยฝึกอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ฝึกสมองให้คิดและตัดสินใจโดยเร็ว ฝึกให้มีความคล่องแคล่วว่องไวในสายตาและร่างกาย เพราะการเล่นกระบี่นั้นส่วนต่างๆ ของร่างกายต้องเคลื่อนไหวอย่างว่องไวโดยประสานกันกับสายตาที่ว่องไวด้วย การมีสายตาและร่างกายที่คล่องแคล่วว่องไวนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เป็นประโยชน์ได้ เช่น การหลบหลีกอันตราย ความคล่องแคล่วในการทำงาน เป็นต้น

5. วิชากระบี่กระบองเป็นศิลปะป้องกันตัวประจำชาติไทย กระบี่กระบองเป็นศิลปะการแสดงที่เชิดหน้าชูตาของไทย สามารถอวดชาวต่างชาติได้ จึงนับว่าเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของไทยที่ควรจะต้องได้รับการฟื้นฟูและรักษาไว้

เครื่องกระบี่กระบอง

เครื่องกระบี่กระบอง หมายถึง อาวุธต่างๆ รวมทั้งเครื่องป้องกันที่จำลองมาจาก ศาสตร์ราชของไทยในสมัยโบราณ และของจริงที่นำมาใช้ในการเล่นกระบี่กระบอง ได้แก่ กระบี่ ดาบ ง้าว พลอง ดั้ง เขน โล่ และไม้สั้น สำหรับเครื่องกระบี่กระบองจำลองมาจากของจริงมี กระบี่ ดาบ ง้าวและพลองเท่านั้น เครื่องอุปกรณ์กระบี่กระบองเหล่านี้เรียกว่า “เครื่องมือ” เครื่องไม้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. เครื่องไม้รำ
2. เครื่องไม้ตี

เครื่องไม้รำ

เครื่องไม้รำได้แก่ เครื่องกระบี่กระบองจำลองมาจากอาวุธจริงๆ อาจจะไม่เหมือนของจริงมากนัก เพราะมุ่งทำขึ้นมาเพื่อความสวยงาม หากไม่ร่างดงามด้วยแล้วยิ่งเพิ่มความงามประกอบ ที่ทำการรำด้วย แต่ถ้าหากไม่สามารถสร้างเครื่องไม้รำสำหรับใช้แทนอาวุธบางชนิดได้ ก็มักจะนำเอาอาวุธจริงมาใช้รำแทนก็ได้

เครื่องไม้ตี

เครื่องไม้ตีได้แก่ เครื่องกระบี่กระบองที่จำลองมาจากอาวุธจริงแต่ไม่เหมือนกับของจริงมากนัก จุดประสงค์ของการสร้างไม้ตีขึ้นมาก็เพื่อต้องการให้มีน้ำหนักเบา เหนียว แข็งแรง ไม่แตกหักง่าย ใช้ติดกันได้อย่างทนทาน

อาวุธแท้อาวุธจำลองทุกชนิดที่ใช้ในการเล่นกระบี่กระบองนั้นมี 3 ลักษณะ คือ

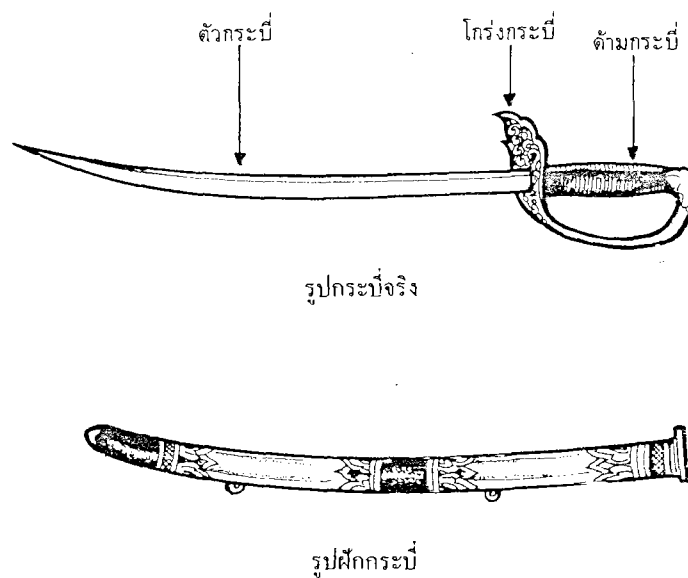
1. ลักษณะเป็นอาวุธแท้
2. ลักษณะจำลองมาเป็นเครื่องไม้รำ
3. ลักษณะจำลองมาเป็นเครื่องไม้ตี

สำหรับกระบี่กระบองที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นี้จะเรียนเกี่ยวกับอาวุธกระบี่ จึงขอล่าวเฉพาะอาวุธกระบี่เท่านั้น

กระบี่จริง

กระบี่จริงเป็นอาวุธชนิดหนึ่งที่ใช้ฟันและแทง ทำด้วยเหล็กอย่างดี มีรูปแบบ ตรง ปลายแหลมยาวประมาณ 90 เซนติเมตร มีน้ำหนักไม่มากนัก ซึ่งมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. ดัวกระบี่
2. ด้ามกระบี่
3. โกร่งกระบี่
4. ฝักกระบี่

ภาพประกอบ 1 กระบี่จริง (อุทัย สงวนพงศ์.ม.ป.ป. : 4)

ดัวกระบี่

ดัวกระบี่ทำด้วยเหล็กอย่างดี มีรูปแบบ ตรงปลายแหลม ยาวประมาณ 90 เซนติเมตร น้ำหนักส่วนมากอยู่ที่ด้ามเพื่อให้มีน้ำหนักน้อยในตอนปลายและตอนกลาง ดังนั้นระหว่างคมและสันจึงทำเป็นร่องทั้งสองข้าง ริมของร่องตอนบนจึงสูงขึ้นเป็นสัน ตอนท้ายของกระบี่ได้บากเนื้อเหล็กให้เรียวลงไปเพื่อทำกันสำหรับติดกับด้าม

ด้ามกระบี่

ด้ามกระบี่สวมติดอยู่กับแกนของกระบี่อย่างแน่นหนา ยาวประมาณ 12 เซนติเมตร โดยพอมือจับได้ถนัดและมั่นคง

โกร่งกระบี่

โกร่งกระบี่มีรูปร่างคล้ายกับตะกร้อสอยผลไม้ ทำด้วยแผ่นเหล็กโปรงๆ ติดแน่นอยู่กับด้ามกระบี่ มีไว้สำหรับป้องกันมิให้คู่ต่อสู้ฟันถูกมือผู้ถือกระบี่นั้น

ฝักกระบี่

ฝักกระบี่คือปลอกสำหรับสวมกระบี่ในเมื่อยังไม่ถึงคราวที่จะใช้กระบี่นั้น รูปร่างลักษณะเหมือนตัวกระบี่ ซึ่งอาจจะทำด้วยโลหะ หนัง หรือไม้ก็ได้ ข้างในฝักมีหนังอ่อนหรือสักหลาดกรุไว้เพื่อป้องกันการเสียดสีระหว่างตัวกระบี่กับฝัก

กระบี่รำ

กระบี่รำมีรูปร่างลักษณะเหมือนกับกระบี่จริง ยาวประมาณ 100 เซนติเมตร ตัวกระบี่โดยมากทำด้วยหวายเทศ มีขนาดใหญ่กว่าหว่าม่มือเล็กน้อย ส่วนปลายเล็กเรียว และถักด้วยเชือกเส้นเล็กๆโดยรอบ แล้วลงรักปิดทอง ด้ามมักถักและหุ้มด้วยกำมะหยี่ โกร่งทำด้วยหนังแผ่นทึบ ลงรักปิดทองเขียนลวดลายไทย เช่น ลายเทพพนมหรือลายรดน้ำ เป็นต้น กระบี่รำนี้บางที่ทำด้วยไม้แล้วประดับด้วยแก้วหรือกระຈจขึ้นเล็กๆเป็นลวดลายตลอดอัน

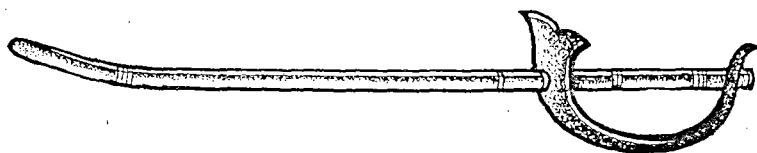

รูปกระบี่รำ

ภาพประกอบ 2 กระบี่รำ (อุทัย สงวนพงศ์.ม.ป.ป. : 5)

กระบี่ตี

กระบี่ตีทำเช่นเดียวกับกระบี่รำทุกประการ ส่วนตอนด้ามถักด้วยและทาด้วยรัก การที่ทำด้วยหวายเทศก็เพราะหวายชนิดนี้เบาและเหนียวแน่นมาก แต่ถ้าหาหวายเทศไม่ได้ให้ใช้หวายโป่งทำก็ได้ เพื่อให้กีฬาประเภทนี้สนุกสนาน ดิ้นเด่นยิ่งขึ้นจึงมีคณะกระบี่กระบองหลายคณะที่จัดทำกระบี่ตีขึ้นเป็นพิเศษ คือ ตัวกระบี่ ด้ามและโกร่งยังคงเป็นรูปแบบเดิม แต่ส่วนปลายของกระบี่ต่อด้วยหนังควายซึ่งควั่นเป็นเกลียวแล้วถักหุ้มด้วยเชือกเส้นเล็กๆ แล้วทาด้วยรักโดยตลอด ปลายกระบี่ส่วนนี้จะโอนอ่อนไปมาประดุจแส การที่ทำให้ปลายอ่อนเช่นนี้ก็เพื่อกับเป็นการฝึกให้นักกระบี่กระบองรู้จักอดทนต่อความเจ็บปวดเป็นอย่างดี เพราะเหตุว่าผู้เล่นกระบี่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดไม่ได้เลยแม้ว่าจะได้รับการตีจากอีกฝ่ายหนึ่งดีสักเพียงใดก็ตามคือถ้ารับลึกให้ถูกตรงหัวหวายเข้าปลายแสก็ตัวตวัดไปถูกตัว แต่ถ้ารับตรงปลายแส แสก็จะรับไว้ไม่อยู่หลุดเลื่อนไปโดนตัวจนได้ ฉะนั้นเมื่อเลิกแล้วผู้เล่นย่อมได้แนวคนละหลายๆแนวเสมอ

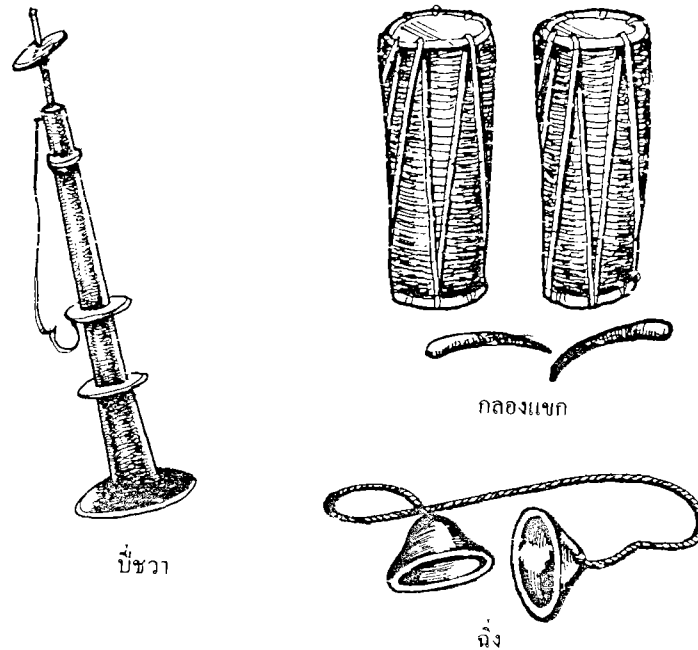
รูปกระบี่ตี

ภาพประกอบ 3 กระบี่ตี (อุทัย สงวนพงศ์.ม.ป.ป. : 6)

เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระบี่กระบอง

ตามประเพณีตั้งแต่สมัยโบราณ การที่จะแสดงกระบี่กระบองและมวยไทย หากจะให้ถูกต้องตามแบบแผนอย่างแท้จริงแล้ว จำเป็นต้องมีดนตรีบรรเลงประกอบการแสดงด้วย เครื่องดนตรีชนิดนี้เราเรียกว่า “ปี่ชวา – กลองแขก” ดนตรีที่ครบถ้วนประกอบด้วย

1. ปี่ชวา
2. กลองแขกตัวผู้ (เสียงสูง)
3. กลองแขกตัวเมีย (เสียงต่ำ)
4. ฉิ่งจับจังหวะ

ภาพประกอบ 4 เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระบี่กระบอง (อุทัย สงวนพงศ์.ม.ป.ป. : 6)

ขั้นตอนของการเรียนกระบี่

การเรียนวิชากระบี่ตามธรรมดาแล้วจะต้องปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ

1. การไหว้ครู
2. การอบรมจิตใจ
3. การเรียนภาคทฤษฎี
4. การเรียนภาคปฏิบัติ

การไหว้ครู

ในสมัยโบราณวิทยานานาชนิดจะน้อยใหญ่ หรืออย่างง่ายด้วยประการใด ๆ ก็ดี ถ้าผู้ใดรักที่จะหาวิชาความรู้อย่างจริงจังแล้ว จะต้องไปศึกษาจากครูบาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในวิชานั้นโดยเฉพาะมิฉะนั้นก็ไม่มีโอกาสที่จะรู้ได้ ครูบาอาจารย์ก็หายาก สถานที่เล่าเรียน และตำราก็ไม่ค่อยมี เพราะผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นรักใคร่และห่วงแหนในวิชาที่ตนรู้เสียอย่างเหลือเกิน จนมิยอมที่จะถ่ายทอดความรู้ที่ตนมีให้กับใครอีกต่อหนึ่ง ด้วยสาเหตุนี้เองคนโบราณจึงได้อบรมความรู้ที่ดีๆ ตามติดตัวไปเสียมากมาย ผู้ที่อยากจะได้วิชาก็ต้องมีความมานะอดทน อาสายอมตนเข้าไปมอมตัวเป็นสานุศิษย์ ยอมปฏิบัติรับใช้อยู่เป็นเวลานาน จนอาจารย์เกิดความรักใคร่เห็นใจและเชื่อใจ ว่าต่อไปจะเป็นศิษย์ที่ดีในวันหน้า ไม่คิดทรยศต่อครูบาอาจารย์ แล้วเมื่อนั้นแหละจึงยอมประสิทธิ์ประสาทวิทยาการให้ ส่วนผู้ที่ได้เล่าเรียนวิชาใดกับครู ก็ย่อมจะรู้สึกภาคภูมิใจในเกียรติและวิชาความรู้ของตน ผู้คนทั้งหลายก็ไม่กล้าลบหลู่ดูหมิ่นได้

เพราะถือว่า “ ลูกศิษย์มีครูจะต้องรู้แน่ ” ฉะนั้นไม่ว่าจะเรียนศิลปวิทยาใดๆ จึงจำต้องเรียนกับครู และครูเท่านั้นที่จะให้วิชาความรู้ได้

การยกครู คือ พิธีแสดงตนว่า ขออ่อนน้อมยอมเป็นสานุศิษย์ กาย, วาจา, ใจ ปฏิญาณตนว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งสอนทุกประการ และจะเคารพนบনอบครูบาอาจารย์ทั้งปวง ด้วยความกตัญญูทุกเทวี่เสมอ พิธีนี้จะต้องกระทำกันในวันพฤหัสบดี ซึ่งถือกันว่าเป็นวันครู ฉะนั้นวันบูชาครูทุกครั้งไปจึงเห็นเขากระทำกันแต่เฉพาะวันนี้ ส่วนเครื่องสักการะที่จะนำไปบูชาครูในพิธี ได้แก่ ดอกไม้, ฐูป, เทียน, เป็นเครื่องสักการะประจำ นอกจากนี้อาจขอให้มีหัวหมูบายศรี, เป็ด, ไก่, นม, เนย ฯลฯ

การทำพิธียกครูพอสังเขป

1. การเตรียม จัดที่บูชาขึ้น มีพระพุทธรูปเป็นประธาน มีเครื่องกระบี่กระบองอยู่สองข้างที่บูชา

2. พิธีเกี่ยวกับศาสนา มีการสวดมนต์ตามสมควร
3. พิธีเกี่ยวกับการเคารพครูบาอาจารย์กระบี่กระบอง
 - 3.1 กล่าวอัญเชิญครูกระบี่กระบอง
 - 3.2 กล่าวคำปฏิญาณ
 - 3.3 นิ่งระลึกถึงพระคุณท่าน
 - 3.4 ทำพิธีรับเป็นสานุศิษย์
 - 3.5 ให้โอวาท

เมื่อเสร็จพิธีดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ตามปกติก็มักจะมีการให้เลี้ยงดูกันเป็นการแสดงความสามัคคีและรื่นเริง ยิ่งกว่านั้นบางที่ให้มีการเล่นกระบี่กระบองเป็นการฉลอง

เป็นวัฒนธรรมอันประเสริฐของคนไทยเราอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจอวดชาวต่างประเทศได้ ก็คือความเคารพต่อครูบาอาจารย์อย่างเป็นชีวิตจิตใจ รู้และระลึกถึงอุปการคุณของผู้มีพระคุณ เช่น บิดามารดา และอาจารย์ เป็นต้น

การเรียนภาคทฤษฎี

การเรียนกระบี่กระบองในสมัยก่อนนั้นมิได้มุ่งอะไร นอกจากให้ผู้เรียนรำได้และตีได้ คือ สามารถทำการต่อสู้กับปฏิปักษ์ได้ก็เป็นที่พอใจแล้ว หวังผลในทางปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น เมื่อครูมีเข็มมุ่งไปในทางเดียวกันเช่นนี้ศิษย์ผู้เจริญรอยก็เดินตามเข็มที่ชี้ไปแต่ันั้นทางเดียวเหมือนกัน ฉะนั้นการเรียนจึงได้ใช้แต่ความจำและทำตามแบบฉบับที่ครูสั่งสอน ผลที่ได้จึงไม่ค่อยออกเงยมากไปกว่าของเดิม

ส่วนการเรียนในสมัยนี้ เรามุ่งมากกว่าผลที่บังเกิด ในทางปฏิบัติตามครูบาอาจารย์ แต่อย่างเดียวนั้น คือมุ่งแต่ให้ผู้เรียนได้รู้อย่างละเอียดละออว่ากำเนิดที่มานั้นอย่างไร ทำไมจึงเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ มีเหตุผลอย่างไร จึงจำต้องทำเช่นนั้น เหล่านี้ย่อมทำให้ผู้เรียนเข้าใจในวิชาที่เรียนซึมซาบและแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้เรายังได้มุ่งที่จะให้ใช้ความจำอย่างเดียวนั้นคือรู้แต่เฉพาะ ที่ครูสอนเท่านั้น เรามุ่งไปในแง่สติปัญญา หมั่นนึกคิดและตรึกตรองหาทางที่จะดัดแปลงแก้ไขให้วิชาที่ครูเก่าๆ ได้บอกเล่าสืบต่อกันมา เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปอีก เช่นเดียวกันกับ วิทยานิพนธ์ศาสตร์ถ้ามีการแข่งขันเฉพาะทำในแบบอย่างเดียวแล้วผู้แข่งขันก็เชี่ยวชาญแต่ทำที่อยู่ในกรอบซึ่งกำหนดให้เท่านั้น แต่ถ้าเพิ่มทำสมัครขึ้นผู้แข่งขันก็จะกระตือรือร้นพยายามคิดหาทำแปลกๆ งามๆ และยากๆ ออกมาแสดงเป็นการก้าวหน้าในวิชานี้ต่อไป ด้วยเหตุนี้การเรียนวิชา กระบี่กระบองสมัยใหม่ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติคู่กันไป

การเรียนภาคปฏิบัติ

นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้อธิบายการเรียนภาคปฏิบัติไว้ดังนี้หลังจากการเรียนภาคทฤษฎีกับครูอย่างถูกต้องแน่นอนแล้วก็นำมาฝึกหัดเพื่อฝึกซ้อมให้เกิดความแม่นยำมีความชำนาญมากขึ้น เกิดความคล่องแคล่วว่องไว และเพื่อออกกำลังกาย ซึ่งภาคปฏิบัตินั้นจะมีการเรียนตามลำดับดังนี้

1. การถวายเป็นมงคล
2. การขึ้นพรหม
3. การรำ
4. การเดินแปลง
5. การตีท่าหลัก
6. การตีท่าพลิกแพลง

การประเมินผลการศึกษา

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การประเมินผลการศึกษา ไว้หลายท่าน ดังนี้

สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนาดา (2518 : 3) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่ส่วนมากมักเป็นการรวมการวัดหลายๆ อย่างต่างกัน เพื่อวินิจฉัยคุณค่าหรือตัดสินคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้มาจากการวัดหลายๆ อย่าง

เยาวดี รามชัยกุล (2521 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value Judgement)

จากสิ่งที่วัดได้โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบ การพิจารณาตัดสินว่า กิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ประการใด ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23 – 24) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ราคาลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่า ของลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณาความหมายดังกล่าว จะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการวัดผลสิ่งนั้นแล้ว นำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดี หรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น ดังนั้น ในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบ หลัก 3 ประการ คือ

1. การวัดผล (Measurment)

ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria)

ในการที่จะตัดสินว่า สิ่งใดดีหรือเลว ใช้ได้หรือใช้ไม่ได้นั้น จะต้องเป็นหลักหรือ บรรทัดฐาน ที่ต้องการ โดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือมาตรฐานที่ต้องการเกณฑ์การพิจารณาในการประเมินผลการศึกษานั้นก็คือ จุดมุ่งหมาย การศึกษานั้นเอง

3. การตัดสินใจ (Decision)

เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติ ซึ่งได้จากการวัดกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูง หรือต่ำเกินขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่าง ถี่ถ้วนทุกแง่ทุกมุม และกระทำอย่างยุติธรรม โดยอาศัยสภาพ และความเหมาะสมต่างๆ ประกอบหรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

สคริฟเวน (Scriven. 1967 : 4) ได้ให้คำนิยามของการประเมินผล ว่าเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้ถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มาร์แชล และเฮลล์ (Marshall and Hales. 1971 : 15) กล่าวถึงการประเมินผลว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดคุณค่าของสิ่งที่เราวัดโดยใช้ ข้อมูลที่ได้จากการวัด

จากการที่นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้นั้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง การนำผลจากการวัดผลมาประเมินหรือตัดสินคุณค่า ว่าผู้เรียน มีความสามารถจะสอบได้หรือตก หรือมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไร นั่นคือการ ทดสอบ เป็นเหตุ การวัดผลและประเมินค่าเป็นการนำเหตุและผลที่ได้ไปใช้อีกทีหนึ่ง การประเมินผลที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานของ การวัดที่มีประสิทธิภาพ และการใช้วิจารณ์ญาณ ที่ถูกต้องเป็นประการสำคัญ

หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะจะเป็นสิ่งกำหนดแสดงให้เห็นถึงผลการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมว่าสามารถบรรลุ จุดมุ่งหมายหรือสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนของ ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไปในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ก็เช่นเดียวกันจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ ต้องอาศัยการ วัดและประเมินผลเป็น เครื่องมือตัดสินและสรุป ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน ดังที่ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526:3) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนการสอนพลศึกษา ถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่สิ่งที่พึงปรารถนา และปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการศึกษา ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทางพลศึกษา
2. ประสบการณ์ในการเรียนรู้
3. วิธีการวัดและประเมินผล

จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลจะทำหน้าที่ติดตามผลการเรียนการสอนตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อหาทางแก้ไข ปรับปรุงต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะคำนึงถึงหลักการวัด และประเมินผลทางพลศึกษาต่อไป

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 5 – 6) ได้กล่าวถึงความหมายของการวัด หมายถึง กระบวนการในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ภายใต้เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแทนจำนวนหรือปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ บุคคลหรือ เหตุการณ์ต่างๆ เช่น น้ำหนักของวัตถุ ความสามารถของบุคคล เป็นต้น

วิริยา บุญชัย (2529 : 9) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง การ กำหนดค่าหรือตีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ซึ่งในการกำหนดค่าหรือตีค่านั้นต้องอาศัยจากการทดสอบและวัดผลมาประมวล และลงความเห็น ว่า ดี สวย หรือ ไม่สวย การประเมินผลจึงเป็นกระบวนการตัดสินใจ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน โดยผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลที่มีเกณฑ์มาตรฐานแล้วจึงตัดสินสรุป

การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันและการที่จะประเมินสิ่งใดควร พิจารณาคณะคุณลักษณะที่จะประเมินให้ครบถ้วน ควรมีการวัดและประเมินผลหลายๆ ครั้ง หลายๆ ลักษณะแล้วจึงนำผลที่ได้มาประเมินเพื่อวินิจฉัยและตัดสินสรุป ซึ่งสุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียน และการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้
นักเรียนได้ทดลองความสามารถได้อย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะช่วยแสดงให้ทราบว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ สามารถช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีสมรรถภาพทางกาย มีทักษะการเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเพียงใด นอกจากนี้การวัดและประเมินผลจะช่วยให้สามารถให้คะแนนแก่นักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องตามพัฒนาการหรือความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย

การสร้างแบบทดสอบทักษะทางการกีฬา แต่ละอย่างจะทำได้ 2 วิธี คือ

1. บุคคลประเมินหรือแบบอัตนัย (Subjective Method) ในกรณีนี้ทักษะนั้นจะเป็นทักษะที่ซับซ้อน ซึ่งส่วนมากใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยให้บุคคลหรือครู ประเมินระดับความสามารถของนักเรียน การได้คะแนนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับผู้ประเมินด้วย
2. แบบปรนัย (Objective Method) ความเป็นปรนัย เป็นมาตรฐานทางเทคนิคอย่างแรกที่ต้องพิจารณา ความเป็นปรนัย หมายถึง ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniformity) ของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตัวเองในการให้คะแนน ความเป็นปรนัยจะวัดประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนน และคุณลักษณะประจำของแบบทดสอบ ถ้าแบบทดสอบฉบับหนึ่งมีผู้ให้คะแนนสองคนที่เป็นอิสระต่อกัน คะแนนที่นักเรียนได้คล้ายกันมากที่สุด และค่าความสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนจากผู้ให้คะแนนทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ความเป็นปรนัยคล้ายกับความเชื่อมั่น ต่างกันที่กระบวนการทดสอบ คือ ผู้ให้คะแนน (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 36)

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2526 : 20 – 23) กล่าวว่า มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) สำหรับการวัดความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานกับพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้การสังเกตของครูเข้าร่วมการเก็บข้อมูล ซึ่งก็มีข้อบกพร่องที่เกิดจากการสังเกต

ของครู คือมีโอกาสมี่จะมีระดับของความเป็นปรนัยต่ำ ความลำเอียง หรือความประทับใจ อาจมีอิทธิพลต่อการสังเกตได้ เครื่องมือที่จะช่วยให้การสังเกตมีความเป็นปรนัยมากขึ้นได้ข้อมูลอย่างเป็นระบบมากขึ้น บันทึกและรายงานผลการตัดสินของครูจากการสังเกตเป็นระบบดีขึ้นคือ “มาตราส่วนประมาณค่า” (Rating Scales) ซึ่งตามปกติจะประกอบด้วยพฤติกรรมที่จะตัดสิน และมาตราที่จะใช้ตัดสินว่าอยู่ในระดับใด มาตราส่วนประมาณค่าจึงอยู่ในรูปของเครื่องมือในการ บันทึกและรายงานการตัดสิน ซึ่งจะได้ผลเพียงไรขึ้นกับมาตราส่วนประมาณค่าว่ามีการสร้างไว้อย่างดีเพียงไร และใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมเพียงไร

ลักษณะของมาตราส่วนประมาณค่า มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนหรือทักษะความสามารถกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ก่อนแล้วว่าระดับสูง กลาง ต่ำ หมายถึงพฤติกรรมอะไรหรือต้องมีทักษะความสามารถอย่างไร ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งไว้ในใจ จึงเหมือนกับจัดตำแหน่งนักเรียนลงบนมาตราที่คงที่ตายตัวที่มีอยู่ก่อนแล้ว มาตราส่วนประมาณค่าแบบนี้มีข้อดีตรงที่สามารถเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มได้ เพราะใช้ผู้ประมาณค่าคนเดียวกัน มีมาตรฐานเดียวกัน และสามารถใช้กับกลุ่มใหญ่ๆ ได้ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดเหมือนกัน เช่น ผู้ประมาณค่าต้องฝึกฝน มาพอสมควรจึงจะใช้ได้เหมาะสม ดังนั้นเมื่อใช้หลายคนประมาณค่านักเรียนกลุ่มเดียวกันหรือนำค่าแต่ละระดับของมาตราส่วนประมาณค่าทั้งแบบ 3, 5, 7 ระดับ

มาตราส่วนประเมินค่า

มาตราส่วนประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวัดสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัดและประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่ง ฮอปกินส์ และ แอนส์ (Hopkins and Antes.1979 : 173 – 175) กล่าวว่า มาตราส่วนประเมินค่านี้สามารถใช้ในกรณีเป็นข้อความเป็นการประเมินค่าคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือสามารถใช้วัดทัศนคติ หรือแรงจูงใจ ซึ่งใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 50 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1950) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

นอกจากนี้ ฮ็อบกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes.1979 : 173 – 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้คะแนน 2 – 3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หยابและไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ
2. ระบุความหมายของแต่ละระดับมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย
3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงพฤติกรรมที่ต้องการ

ประเภทของมาตราส่วนประเมินค่า

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 143 – 146) ได้แบ่งประเภทของมาตราส่วนประเมินค่าไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive Rating Scale) เป็นมาตราของการจัดอันดับในแต่ละระดับ ในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นตอนต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วย ตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 – 7 ขั้น เมื่อเลือกขั้นใดขั้นหนึ่งแล้ว ก็ต้องทำบันทึกไปในขั้นที่เลือกนั้น โดยกาเครื่องหมายเอาไว้เครื่องมือแบบนี้จัดอันดับพฤติกรรมเด็ก อาจะสร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบ และความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อิทธิพลต่างๆ ทางจิตใจ ฯลฯ

2. แบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลข วัดลักษณะต่างๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย 2 นานๆถึงจะเกิดขึ้นครั้ง 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว 4 เกิดขึ้นบ่อยๆ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้ อาจะอยู่ในรูปการถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแปลงตัวหนังสือ ออกมาเป็นตัวเลข คือ ชอบมากที่สุดคือ 5 ชอบคือ 4 ปานกลางคือ 3 ไม่ชอบคือ 2 ไม่ชอบที่สุด คือ 1

3. แบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการจัดอันดับคุณภาพในแนวเส้นตรง จะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอน เวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนี้

4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Rating Scale) การประเมินในลักษณะนี้ จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่วัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้น้อย ก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

5. การวัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทนี้เป็นการนำเอาคุณลักษณะสิ่งที่จะจัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกับกันก่อน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มก่อน เป็นกลุ่มดี ปานกลาง และเลว จากนั้นในแต่ละกลุ่มนำมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่ แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมาเรียงเชื่อมต่อกัน

วิธีที่ช่วยในการประเมิน

วิธีที่เราจะนำมาช่วยในการประเมินมีอยู่ 2 วิธี ดังนี้

1. การรายงานด้วยตนเอง เป็นการประเมินความสามารถของผู้ถูกประเมินเอง ซึ่งการวัดจะไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

2. การสังเกต

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 125 – 126) กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีวัดผลการศึกษาอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้จำนวน หรือคุณภาพเกี่ยวกับลักษณะของบุคคล โดยอาศัยประสาทสัมผัส (Sensation) ของผู้สังเกตคือ ทำให้ทราบพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่พฤติกรรมประดิษฐ์ หรือพฤติกรรมทางอ้อม เหมือนการวัดด้วยข้อสอบ

องค์ประกอบของการสังเกต

การสังเกตสามารถใช้เป็นวิธีการวัดคุณลักษณะต่างๆ ของบุคคลทั้งที่เป็นพฤติกรรม การแสดงออกทันทีทันใด เป็นครั้งคราว หรือที่แสดงออกอยู่เป็นประจำจนเป็นนิสัย ในการที่จะสังเกตสิ่งใดนั้น ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. สิ่งที่จะสังเกต ในทางการศึกษาสิ่งที่ต้องการสังเกตก็คือ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน ส่วนใหญ่จะเป็นคุณลักษณะด้านนิภาวิสัย เช่น ความสนใจ บุคลิกภาพ เป็นต้น กับคุณลักษณะด้านการปฏิบัติ และผลงานการปฏิบัติ

2. ผู้สังเกต จะใช้ประสาทสัมผัสเป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบ หรือจำแนกพฤติกรรม การแสดงออก ซึ่งล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 135) กล่าวว่า ผู้สังเกตจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใด ผู้สังเกตมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่าจะศึกษาสิ่งใด จะต้องสะกดใจแน่วแน่ในการสังเกตแต่สิ่งนั้น จิตใจไม่ไขว่เขวไปมา และจำต้องสังเกตไปที่ละอย่างอย่างถูกต้อง

2.2 ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติ เช่น หูไม่หนวก ตาไม่บอด

2.3 การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษา ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดี เมื่อรับรู้มาแล้วก็สามารถแปลความหมายออกมาได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องด้วย

หลักการสังเกต

1. มีจุดมุ่งหมาย ต้องทราบว่าจะสังเกตพฤติกรรมในเรื่องใด พร้อมทั้งต้องแจกแจงการแสดงออกของพฤติกรรมนั้นให้ละเอียด
 2. การรับรู้รวดเร็ว ผู้สังเกตสามารถมองเห็นพฤติกรรม หรืออาการที่เด็กแสดงออกมาได้อย่างรวดเร็ว เพราะการแสดงพฤติกรรมบางชนิด เมื่อแสดงออกมาแล้วจะผ่านไปไม่เกิดซ้ำบ่อยๆ หรือไม่อาจเกิดขึ้นอีกเลยก็ได้
 3. สังเกตหลายคน หรือหลายครั้ง วิธีการที่จะทำให้ผลการสังเกตที่ได้เป็นที่เชื่อถือได้ หรือมีความเชื่อมั่นสูง ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ผู้สังเกตหลายคน เช่น 2-3 คน
 4. สังเกตให้ตรงกับความจริง การสังเกตที่ดีต้องพยายามให้ได้พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของเด็กมากที่สุดจึงเกิดคุณภาพ
 5. มีการบันทึกผลอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งการบันทึกมีอยู่ 2 แบบ คือ
 - 5.1 บันทึกโดยใช้เครื่องหมายว่าเด็กแสดงสิ่งนั้นออกมากี่ครั้ง
 - 5.2 บันทึกโดยการจัดกลุ่ม
- นอกจากนี้ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 139) ได้กล่าวว่าในการสังเกตนั้นมักพบอุปสรรคอยู่หลายประการดังนี้
1. คนเรามักจะมองเห็นแต่ในสิ่งที่ตนเองจะมองดูได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง แต่ถ้าสิ่งใดไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อน มักจะสังเกตไม่ค่อยได้ ดังนั้น ในการสังเกตพฤติกรรมใดในแต่ละครั้ง จะต้องศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง
 2. คนเรามักจะแปลสิ่งที่พบเห็นโดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นที่ตั้ง และมักจะเชื่อในประสบการณ์ของตนเอง
 3. คนเรามักจะมองเห็นสิ่งต่างๆ แตกต่างจากสิ่งที่จริงไม่มากนักน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้
 - 3.1 อารมณ์ (Emotion)
 - 3.2 แรงจูงใจ (Motivation)
 - 3.3 ความรังเกียจเดียดฉันท์ (Prejudice)
 - 3.4 ปัญญา (Mental Set)
 - 3.5 ความรู้สึกในคุณค่าหรือคุณธรรม (Sense of Value)
 - 3.6 สภาพทางด้านร่างกาย (Physical Condition)
 - 3.7 การสรุปผิด (Error of Inference)

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1979 : 59) ได้อธิบายถึงคุณภาพของแบบทดสอบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity)
2. ความเชื่อมั่น (Reliability)
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity)
4. เกณฑ์ปกติ (Norms) (ชัยรัตน์ อุณวิเศษ 2541:20 ; อ้างอิงมาจาก Johnson and Nelson. 1979 : 59)

คลาร์ก (Clarke. 1976 : 22) กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบทดสอบจะต้องมีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการวัด (Validity)
2. แบบทดสอบจะต้องมีความเชื่อมั่น และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน(Reliability และ Objectivity)
3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ สามารถนำไปแปลผลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) ได้

4. แบบทดสอบต้องสิ้นเปลืองงบประมาณน้อย และประหยัดเวลาในการทดสอบ
พูนศักดิ์ ประถมบุตร ได้อธิบายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบ คือ การสร้างแบบทดสอบที่ทักษะที่พาสจะต้องเป็นไปตามความมุ่งหมาย มีการวางแผนล่วงหน้า และดำเนินการทดลองใช้แบบทดสอบ ตลอดจนการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือการสร้างเกณฑ์ปกติต่อไป ดังนั้นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด ความเที่ยงตรงของเครื่องมืออาจจำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่พิจารณาอย่างผิวเผินว่าสามารถใช้วัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือไม่
 - 1.2 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้วัดเนื้อหาได้ครบตามขอบเขตที่กำหนดไว้
 - 1.3 ความเที่ยงตรงเชิงหลักสูตร (Curricular Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดพฤติกรรม หรือทักษะต่างๆ ได้ครบตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้
 - 1.4 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดพฤติกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในระยะเวลาเดียวกัน

1.5 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในอนาคต

1.6 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัด หรืออธิบายพฤติกรรมหรือที่ต้องการจะวัดได้ตรงตามทฤษฎี

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นคุณสมบัติของแบบทดสอบ เมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน และแม้ว่าจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้อีกทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม ความเชื่อมั่นของเครื่องมือหาได้หลายวิธีดังนี้

2.1 การวัดความคงที่ (Measure of Stability) วิธีนี้ใช้การวัดซ้ำ (Test-Retest) โดยให้ผู้สอบกลุ่มเดียวกันสอบข้อสอบชุดเดียวกันสองครั้ง โดยเว้นระยะห่างประมาณสองถึงสามสัปดาห์

2.2 การวัดเท่ากัน (Measure of Equivalence) วิธีนี้ใช้ผู้สอบกลุ่มเดียวกันสอบข้อสอบสองชุดในเวลาใกล้เคียงกัน ข้อสอบทั้งสองชุดนี้มีความคล้ายคลึงกัน วัดในเรื่องเดียวกัน และมีความยากง่ายเท่าๆกัน ข้อสอบลักษณะนี้เรียกว่า แบบทดสอบคู่ขนาน

2.3 การวัดความคงที่ภายใน (Measure of Internal Consistency) เป็นการหาความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้การทดสอบเพียงครั้งเดียว ซึ่งคำนวณหาได้หลายวิธี เช่น วิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Method) วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) วิธีของครอนบาค (Cronbach) เป็นต้น

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง มาตรฐานของการวัดแบบทดสอบต้องแน่นอนชัดเจนในการดำเนินการ และการให้คะแนน การวัดจากคนหลายคนไม่ว่าผู้ใดจะนำไปใช้สอบ คำตอบหรือคะแนนที่ได้เหมือนกัน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ 3 ประการ ดังนี้

3.1 ความแจ่มชัดในความหมายของแบบทดสอบ

3.2 ความแจ่มชัดในวิธีตรวจ หรือมาตรฐานการให้คะแนน

3.3 ความแจ่มชัดในการแปลความหมายของคะแนนนั้น

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ ในการสร้างเกณฑ์ สิ่งที่ต้องพิจารณามีดังนี้

4.1 ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ

4.2 การสุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนประชากร

4.3 เกณฑ์ต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น

4.4 หาเกณฑ์ของแบบทดสอบแต่ละรายการก่อนจึงหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับ (พูนศักดิ์ ประถมบุตร. 2532 : 24)

การสร้างมาตราส่วนประมาณค่า

การสร้างมาตราส่วนประมาณค่า ก็เช่นเดียวกับการสร้างเครื่องมือวัดอื่นๆ ที่มุ่งให้ค่าวัดหรือที่กะประมาณได้เป็นค่าที่เป็นความเที่ยงตรงและเชื่อมั่นได้สูงเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุด และยังมีคุณสมบัติอื่นๆ ประกอบอีก ความเป็นปรนัยใช้สะดวก เหมาะสมกับสิ่งที่จะประมาณค่ามีความคลาดเคลื่อนน้อย ข้อเสนอแนะที่สำคัญมีดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนในรูปของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สังเกตได้ถ้ากำหนดจุดประสงค์ก่อน การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่วัดได้สังเกตได้ ก็จะช่วยให้อาสาสมัครนิยามตัวแปรที่จะประมาณค่าได้ชัดเจน ในรูปของนิยามเชิงปฏิบัติได้ง่ายขึ้น แล้วนำไปสร้างมาตราส่วนประมาณค่าได้สะดวกขึ้น

2. เลือกลักษณะที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ เลือกวัดทักษะหรือตัวแปรย่อยที่เป็นตัวกำหนดค่า ได้รับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในกิจกรรมนั้น กล่าวคือ ต้องเลือกตัวแปรสำคัญนั่นเอง ตามปกติจะเลือกตัวแปรย่อยไว้มาก ๆ แล้วคัดเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์กับกลุ่มเวลา เครื่องมือ ฯลฯ และพยายามเลือกตัวแปรที่สังเกตได้มากกว่าตัวแปรที่สังเกตยาก

3. นิยามตัวแปรที่เลือกไว้ในรูปพฤติกรรมที่สังเกตได้ เมื่อเลือกตัวแปรได้แล้วต้องนิยามตัวแปรที่วัดเหล่านั้นออกมาเป็นนิยามวัดได้ สังเกตได้ คือ เป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) ของตัวแปรที่เลือกไว้ การนิยามเชิงปฏิบัติการทำให้มาตราส่วนเป็นปรนัยขึ้น บางกรณีอาจแยกนิยามเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประมาณค่า (Rater) ต่างหาก

4. การกำหนดค่าน้ำหนักของตัวแปร ตัวแปรที่เลือกมาประมาณค่า มีน้ำหนักต่อความสำเร็จต่างกัน จึงควรต้องมีการถ่วงน้ำหนักตัวแปรต่าง ๆ การให้น้ำหนักนี้มักใช้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

5. เลือกและสร้างมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

5.1 จะนำค่าที่ได้มาจากการประมาณค่าไปใช้อย่างไร ตัดสินเกรด
เปรียบเทียบรวม หรือแยกระหว่างตัวแปรย่อย

5.2 ความสามารถของผู้ประมาณค่าในการใช้เครื่องมือที่ง่ายหรือไม่

5.3 ตัวแปรที่ตัดสินมีลักษณะเช่น แคบ กว้าง สังเกตได้ง่าย-ยากเพียงไร

5.4 สถานการณ์ที่ประมาณค่า เช่น ขณะแข่งขัน ขณะฝึกซ้อม กลุ่มเล็กใหญ่

5.5 เครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการประมาณค่า

เช่น เครื่องมือในการเล่น ผู้ช่วย เวลา

6. เลือกจำนวนระดับของมาตราประมาณค่า การเลือกใช้จำนวนขั้นของมาตราส่วนประมาณค่า ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวแปรว่า สามารถจำแนกได้ละเอียดอย่างเที่ยงตรงเพียงไร

ส่วนใหญ่ใช้ระหว่าง 3 ชั้น หรือ 3 ระดับถึง 9 ระดับ และใช้จำนวนนี้ เพื่อมีจุดกลางเป็นจุดหลักในการพิจารณาได้

ผาณิต บิลมาศ (2530:18) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. เลือกเกณฑ์
2. เลือกข้อกระทงในแบบวัด
3. หาค่าความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัยของข้อกระทง
4. หาค่าความเที่ยงของข้อกระทงและทั้งฉบับ
5. สร้างเกณฑ์มาตรฐาน
6. เขียนรายงานเกี่ยวกับการวัดผลและผลที่ได้

สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ.2527 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French.1970:229-232) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น ๆ
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประมาณค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่า ๆ กัน
5. ในบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกที่จะทำการประเมินค่า

การประเมินค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่จะใช้วัดในการเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหว พื้นฐานต่าง ๆ เช่น กระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชาติช (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซทรอต (FoxTrot) หรือว่าในเรื่องการแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่เพื่อให้คนรู้สึกอายน้อยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำ อาจจะเป็นดังต่อไปนี้

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เต้นรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะคล่องแคล่ว ในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปแบบของการเต้นรำ ตำแหน่ง ทิศทาง และรู้ลำดับขั้นของการเต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจ และความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกมาถึงความมีน้ำใจในการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เดินร้านแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะ และลำดับ ขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังขาดความนิ่มนวลและความเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้แสดงการเดินร้านได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง หรือโดยการเตือนหรือชี้แนะจากผู้เดินร้านคนอื่น ๆ และผู้เดินร้านก็รู้เรื่องการของการเดินร้านดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเดินร้านนั้น

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เดินร้านสามารถแสดงขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และสามารถจะเดินร้านได้ดีพอสมควร โดยการนำของคู่เดินร้าน หรือผู้เดินร้านคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะ เขายังทำผิดบางในบางครั้งบางคราว และเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทันที เขาอาจจะสนุกกับการเดินร้าน หรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เดินร้านยังแสดงการเดินร้านได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ ตลอดเวลา ที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนไม่แม่นยำ

การสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบนั้น พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 26) กล่าวว่า การดำเนินการสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการสร้างแบบทดสอบ
2. การสร้างแบบทดสอบ
3. การนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้
4. การประเมินผลแบบทดสอบ
5. การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผาณิต บิลมาศ (2526 : 258 – 265) ได้อธิบายรายละเอียดในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาถึงสภาพปัญหาหรือความจำเป็นสำหรับการสร้างแบบทดสอบ
2. การวิเคราะห์ความสามารถ หรือทักษะที่จะสอบ ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาทักษะ หรือส่วนประกอบของกิจกรรมจากเอกสาร และงานวิจัย สอบถามผู้เชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้นๆ และการนำไปวิเคราะห์ทักษะหรือความดีของทักษะนั้น ที่เกิดขึ้นจากการแข่งขัน
 - 2.1 การออกแบบวิธีการทดสอบ เมื่อได้ทักษะที่สำคัญในกิจกรรมนั้นๆ แล้ววิธีการต่อไปก็คือ การออกแบบวิธีการทดสอบ
 - 2.2 กำหนดวิธีการให้คะแนน จะกำหนดหลังจากการออกแบบวิธีการทดสอบแล้ว โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

2.2.1 การให้คะแนนมีความคล่องจองกับวิธีการทดสอบ

2.2.2 ง่ายในการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน

2.2.3 มีการกำหนดคำสั่งการให้คะแนนที่เด่นชัด ละเอียด

และแน่นอน

2.2.4 คะแนนนักเรียนแต่ละคนเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับบุคคลอื่น

2.2.5 มีการทดสอบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการให้คะแนน

โดยหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบ และต้องมีค่าอยู่ในระดับสูง

3. การเลือกรายการทดสอบไปทดสอบ ควรเลือกรายการทดสอบไปทดสอบหลายๆ รายการถ้าหากมีรายการน้อยก็นำไปทดสอบทั้งหมด

4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบใหม่ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) มีเกณฑ์ดังนี้

4.1 เกณฑ์จากแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์การทดสอบอย่างเดียว

4.2 เกณฑ์จากการแข่งขัน

4.3 เกณฑ์จากการประเมินค่าของบุคคล หรือผู้เชี่ยวชาญ

5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ควรพิจารณาดังนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึง หรือเหมือนกับนักเรียนที่นำแบบทดสอบไปใช้

5.2 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอ

5.3 กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่ตรงกับระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

6. การหาค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการ (Reliability of Test and Items) ความเชื่อมั่น หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่นำไปวัดก็ครั้งกับตัวอย่างเดิม ก็จะได้ผลเหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกัน

7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และรายการทดสอบ (Validity of Test and Items)

8. การหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ (Intercorrelation Coefficients) เพื่อใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบ และความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวม โดยมีหลักการพิจารณา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละรายการควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำหรือไม่มีเลย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบกับคะแนนรวม ควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับสูง

9. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบกับเกณฑ์

10. คำนวณหาค่าสมการถดถอยของแบบทดสอบ

11. การหาเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบ มีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

11.1 ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ

11.2 เป็นการสุ่มจากตัวแทนประชากร

11.3 เกณฑ์ต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น

11.4 หาเกณฑ์ของข้อย่อยแต่ละข้อก่อน จึงหาเกณฑ์ของแบบทดสอบ

ทั้งฉบับ

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบบทดสอบดาบสากลของคุฮัจดา (Kuhajida Riposte-Lunge Test)

(ผาณิต บิลมาศ.2530 : 133 ; อ้างอิงมาจาก Barrow.1979 : 237-242)

วัตถุประสงค์เพื่อวัดการกระทำในการโต้ตอบและแทง (Riposte-Lunge) อย่างรวดเร็วจากการเคลื่อนที่ 4 จังหวะ (Parry-Four)

การประเมินผลแบบทดสอบ แบบทดสอบนี้ได้ศึกษาจากนักศึกษาชาย-หญิง 69 คน ที่เริ่มเรียนดาบสากล แต่ในการวิเคราะห์ตัวเลขที่สมบูรณ์ที่ได้จากนักศึกษาหญิง 38 คน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (A three way analysis of variance) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นจากการเฉลี่ยของเวลา ความแม่นยำ อัตราความเร็ว และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยความเร็วรวมกับค่าเฉลี่ยของเวลาในการทดสอบ 5 ครั้ง ได้ค่าระหว่าง .82-.95

แบบทดสอบนี้จะวัดพื้นฐานในการโต้ตอบและแทง พื้นฐานเหล่านี้ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และจากหนังสือเกี่ยวกับดาบสากลต่างๆ จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

(Content Validity) ความเป็นปรนัยของการให้คะแนน (Scores Objectivity) เท่ากับ .98

ความเป็นปรนัยของการจับเวลา (Time Objectivity) เท่ากับ .83-.89

มาตราส่วนประเมินค่าความสามารถดาบสากลของคูเปอร์ (Cooper Fencing Rating Scale) (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 138 ; อ้างอิงมาจาก Barrow.1979 : 242)

5-ดีมาก นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดี มีการทรงตัวดี การแสดงออกดี เคลื่อนที่รวดเร็วแทบไม่เห็นจุดบกพร่อง

4-ดี นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดี มีการทรงตัวและการเคลื่อนที่อยู่เหนือค่าเฉลี่ยแต่ไม่ถึงเกณฑ์ดีมาก

3-ปานกลาง นักดาบอยู่ในลักษณะท่าทางที่ดีครั้งหนึ่งของการแสดงออกทั้งหมด และการเคลื่อนไหว และการทรงตัวอยู่ในเกณฑ์ดี

2-ต่ำ นักดาบมีลักษณะที่ดีเป็นบางครั้ง การเคลื่อนไหวมีจุดบกพร่องและมี

- จุดอ่อนในท่าทางต่างๆ
- 1-ต่ำมาก นักตบมีลักษณะไม่ถูก การทรงตัวไม่ดี การเคลื่อนไหว
มีจุดบกพร่องและความรู้พื้นฐานน้อยมาก

มาตราส่วนประเมินค่าทักษะบาสเกตบอลของเทอร์ริเบิล (Terrible Basketball Rating Scale) (ผาณิต บิลมาศ.2530 : 79 ; อ้างอิงมาจาก Barrow.1979 : 235-236)

เทอร์ริเบิล (Terrible) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบวัดนี้มาจากเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับบาสเกตบอล และการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางกีฬานี้ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (Five judge) สังเกตและให้คะแนน (Rate) ในชั้นเรียนบาสเกตบอล นักศึกษาหญิง 57 คน ได้ค่าความสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างผู้ให้คะแนน .63-.87 และความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างการให้คะแนนในวันที่ 1 และวันที่ 2 ของผู้ให้คะแนนมีค่า .70-.86 การให้คะแนนอาจใช้เพื่อนในชั้นเรียนหรือครูผู้ช่วยก็ได้

ข้อชี้แจง : การประเมินการให้คะแนนนี้ ใช้ขณะที่นักศึกษากำลังเล่นบาสเกตบอล เพื่อวัดความสามารถทั้งหมดในการเล่น ถ้าครูเห็นว่านักศึกษาคคนหนึ่งคนใดเล่นได้ดี หรือมีมาตรฐานสูงกว่าแบบวัดนี้ หรือต่ำกว่าแบบวัดนี้ ก็ให้บวกคะแนนเพิ่มเข้าไปหรือลบคะแนนออกตามความเหมาะสมได้

คะแนน

รายละเอียด

- 5-ดีมาก (Excellent)
1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมาก (รวมทั้งการเลี้ยงการส่ง และการยิงประตู)
 2. ยืนหรือเคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทำให้ทีมได้เปรียบ สามารถเคลื่อนไปและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ของเกมได้ในขณะนั้น
 3. การวิ่งตัดได้เหมาะสมกับสถานการณ์
 4. ช่วยในการตั้งรับได้ดี เช่น การกัน การเลี้ยง กันการยิงประตู และการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 4-ดี (Good)
1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมากเป็นบางครั้งบางคราว เช่นบางครั้งเลี้ยงได้ดีมาก แต่ส่งลูกไม่ดี หรือยิงประตูไม่ลง
 2. ตำแหน่งยืนดีทำให้ทีมสามารถเป็นฝ่ายรุก และรับได้ทันต่อเวลา
 3. บางครั้งไม่วิ่งตัด เมื่อมีโอกาสนี้เหมาะสม
 4. บางครั้งไม่ช่วยในการสกัดกั้น การส่ง การเลี้ยง การกันคนยิงประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

- 3-ปานกลาง (Average)
1. ผู้เล่นไม่สามารถควบคุมลูกบาสเกตบอลได้อย่างสม่ำเสมอ เช่นบ่อยครั้งที่เลี้ยงเสีย ส่งไม่ดี ยิงประตูไม่ลง
 2. ไม่อยู่ในตำแหน่งที่ดีในการเล่นบ่อยครั้ง ทั้งในการรับ และการรุกบางครั้ง ทำให้การเคลื่อนที่ของทีมเสียเปรียบ
 3. บางครั้งวิ่งตัดเมื่อมีโอกาส
 4. บางครั้งก็ทำให้ทีมได้เปรียบ เช่น การป้องกัน การเลี้ยง การป้องกัน การยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 2-พอใช้ (Fair)
1. ผู้เล่นควบคุมลูกบาสเกตบอลไม่ได้ บางครั้งอาจเลี้ยงได้ดี แต่ส่งไม่ดีหรือยิงประตูไม่ลง
 2. บางครั้งอยู่ในตำแหน่งที่ดี แต่บางครั้งทำให้ทีมเคลื่อนที่เข้าไป
 3. นานๆครั้งที่จะวิ่งตัดแม้จะมีโอกาสที่เหมาะสม
 4. ในการตั้งรับนานๆครั้งที่จะช่วยในการสกัดกั้นการเลี้ยงลูก การกันการยิงประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 1-แก้ไข (Poor)
1. ต้องแก้ไขทักษะพื้นฐานในการครอบครองลูกบาสเกตบอล ขาดความคล่องตัวในการใช้ทักษะพื้นฐานทั้งการเลี้ยง การส่ง และการยิงประตู
 2. ขาดความคิดที่จะยืนอยู่หรือเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งที่เหมาะสม
 3. ไม่มีการวิ่งตัด
 4. ไม่ช่วยในการสกัดกั้นเลย ไม่ว่าจะเป็นการส่งลูก การกันการยิงประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 112 – 113 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 : 318)

ได้กล่าวถึงการสร้างแบบประเมินความสามารถมวยปล้ำของ ซิกเคลส์ (Sickels Amateur Wrestling Ability Rating Form) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในมวยปล้ำสมัครเล่น โดยแบบประเมินการให้คะแนนนี้ใช้การวิเคราะห์แบบทดสอบจากการทดสอบทักษะพื้นฐานจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งที่เป็นนักกีฬาและในชั้นนักเรียนทั่วไป แบ่งการประเมินออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ 7 ดีเลิศ (Superior) 6 ดีมาก (Excellent) 5 ดี (Good) 4 ปานกลาง (Average) 3 ไม่ดี (Poor) 2 ไม่ดีมาก (Very Poor) 1 ไม่ดีเลิศ (Ineffective) และแบ่งทักษะการประเมินออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ทักษะบุคคล

1.1 การทรงตัว	1 2 3 4 5 6 7
1.2 จังหวะและความเร็ว	1 2 3 4 5 6 7
1.3 การใช้ทักษะ	1 2 3 4 5 6 7

1.4 การเป็นผู้รุก	1	2	3	4	5	6	7
2. ทักษะการต่อสู้							
2.1 ตำแหน่งบน							
2.1.1 การทรงตัว	1	2	3	4	5	6	7
2.1.2 จังหวะและความเร็ว	1	2	3	4	5	6	7
2.1.3 ทักษะต่างๆ	1	2	3	4	5	6	7
2.2 ตำแหน่งล่าง							
2.2.1 การทรงตัว	1	2	3	4	5	6	7
2.2.2 จังหวะและความเร็ว	1	2	3	4	5	6	7
2.2.3 ทักษะต่างๆ	1	2	3	4	5	6	7

คะแนนรวม

คะแนนรวม : คะแนนสูงสุดในการประเมินคือ 70 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 10

คะแนน

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 120 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 : 261 – 266) ได้กล่าวถึงแบบประมาณค่าความสามารถในกีฬายิมนาสติก (Scale for Judging Quality of Performance in Stunts and Tumbling) ว่าใช้เกณฑ์ประเมินคุณภาพของการกระทำไว้ดังนี้

1. การพัก (Relaxation)
2. การควบคุมร่างกาย (Control of the Body)
3. เทคนิค (Technique)
4. ความแม่นยำ (Accuracy)
5. เวลาและจังหวะ (Timing or Rhythm)
6. การใช้ทักษะรวม (Approach)
7. การสิ้นสุดของท่า (Finish)

การประเมิน

10 ดีมาก	การสิ้นสุดท่าดี การควบคุมร่างกายดี และมีการเคลื่อนที่เป็นธรรมชาติ ไม่เกร็ง มีเทคนิคดี มีความแม่นยำในการเคลื่อนที่ มีเวลาและจังหวะ ถูกต้อง ท่าทางตั้งแต่ต้นจนจบถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
7-9 ดี	เหนือค่าเฉลี่ย การสิ้นสุดท่าไม่ดี ไม่เข้าขั้นดีมาก ขาดอยู่ในรายละเอียด 1 หรือ 2 อย่าง
4-6 ปานกลาง	ท่าท่าต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ท่าทางทำได้หมด และขาดรายละเอียดมาก

1-3 ต่ำ ทำได้ แต่ขาดการควบคุม ไม่มีเทคนิคในการกระทำ
0 ต่ำมาก ทำไม่ได้

งานวิจัยในประเทศไทย

เอนก ช้างน้อย (2524 : 110) ได้วิจัยปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ข้อมูลพอสรุปได้ บางตอนดังนี้

ปัญหาการจัดและประเมินผล ครูผู้สอนประสบปัญหามากในด้านความตั้งใจในการสอน เนื้อหา ความรู้ทางทักษะการแสดงการต่อสู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล การสอน ทักษะการรำ การสอบทักษะลูกไม้ผสม การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่าง ๆ เวลาที่ใช้ในการสอบ เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนน ทักษะการรำ เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการต่อสู้ การควบคุมชั้นขณะสอบทักษะ การวัด และประเมินผลทางด้านเจตคติ และการวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน

นักเรียนประสบปัญหามาก ในด้านการสอบทักษะลูกไม้ การสอบทักษะของนักเรียน เป็นรายบุคคลและการสอบทักษะการรำ

ครูและนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลด้านการสอนทักษะ การแสดงการต่อสู้โดยตลอด การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่าง ๆ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ ปรากฏว่ามีความแตกต่าง ๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีปัญหาเหมือนกันหมด

ประชา ทองศิริ (2525 : 102) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทาง ทักษะกระบี่กระบองของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า มีจำนวน 39 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพที่ ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว ปีการศึกษา 2527 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแบบประเมินค่าความสามารถทางวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเป็นปรนัย และค่าอำนาจจำแนก รายข้อสูง

สุมาลี เพชรศิริ (2527 : 1 – 79) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรม เข้าใจหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินนี้มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความสามารถในการเดินรำ บุคลิกภาพในการเดินรำ และทัศนคติในการเรียน วิชากิจกรรม เข้าใจหะ แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930 , 0.890 และ 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น ในระดับสูง

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่า ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.522, 0.361, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่า ความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.313, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับกลาง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยใช้วิธีการแจกแจงที พบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินมีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง

ดาร์ณี นวพันธ์ (2528 : 1 – 92) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถ ในการลีลาศระดับอุดมศึกษา แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีจำนวน 16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่ผ่านการเรียน วิชาลีลาศมาแล้ว ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินโดยใช้บุคคลประเมินค่าดัชนีความ สอดคล้องกับพฤติกรรม (I.C) ระหว่าง 0.8 – 1.0

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากคะแนนรวมผู้ประเมินทั้งฉบับกับคะแนน เฉพาะข้อนั้นๆ มีความเที่ยงตรงทั้ง 16 ข้อ ระหว่าง .03837 – 0.8550 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าความเชื่อมั่นของ แบบประเมินเท่ากับ 0.8863 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยผู้ประเมิน 3 คน คำนวณค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยวิธีการแจกแจงที พบว่ามีค่าอำนาจ จำแนกรายข้อของแบบประเมิน 0.4286 - 14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประมวล บัวทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประวัติและพัฒนาการของกระบี่ กระบอง ที่มีมาช้านานแล้ว พร้อมทั้งความเป็นชนชาติไทย แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่า

ใครเป็นผู้คิดค้น หรือเกิดขึ้นมาสมัยใด แต่สามารถสันนิษฐานได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่าคงเกิดขึ้นโดยการพัฒนาจากการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ ซึ่งต้องแสวงหาอาหารล่าสัตว์ต่อสู้กับภัยธรรมชาติ และภัยจากมนุษย์ด้วยกัน จนกระทั่งพัฒนามาเป็นวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว กระบี่กระบองในที่สุด สมัยก่อนกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ตั้งแต่ตอนที่คนไทยยังอยู่ตอนใต้ของประเทศจีน จนถึงในสมัยรัชกาลที่ 4 แห่งรัชกาลรัตนโกสินทร์นั้น กระบี่กระบองได้มีความสำคัญต่อประเทศในการทหาร และการทำสงครามมากเพราะเป็นวิชาการต่อสู้ของไทยโดยใช้อาวุธ ซึ่งใช้ในการรบกับต่างชาติ ที่มารุกรานและต่อสู้เพื่อขยายอาณาเขต ในยามสงบจากศึกสงครามก็ได้จัดให้มีการฝึกซ้อม โดยจัดในรูปแบบกีฬาและการละเล่น เพื่อเตรียมไว้สำหรับการรบและสงคราม

ลลิลลา ธรรมานุกชิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้สร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่าทักษะเบื้องต้นของลีลา จำนวน 10 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาสมาแล้ว จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลา โดยใช้ดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 6 คน ตามวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อกำหนดพฤติกรรม ระหว่าง .6 – 1.00
2. ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลา โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาเท่ากับ .8593 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าความเป็นปรนัยของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลา จากผู้ประเมิน 3 คน โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .7468 ผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7604 และผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7811 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาโดยใช้วิธีแจกแจงค่าที่ พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 2.1108 – 6.8307 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาพอสรุปได้ว่าองค์ประกอบในการสอนกระบี่ประกอบด้วยการถวายเป็นมงคล, การขึ้นพรหม, การรำ, การเดินแปลง, การตีท่าหลัก, และการตีท่าพลิกแพลง การสร้างแบบทดสอบก็ควรจะสร้างให้วัดได้ครบทุกองค์ประกอบ และควรมีคุณภาพในด้านต่างๆ คือ ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) จากดุลยพินิจของ ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ค่าความเชื่อมั่น

ของแบบทดสอบ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมจากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตร สเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) ค่าความเป็นปรนัยของ แบบทดสอบ (Objectivity) จากคะแนนผู้ประเมิน 3 คน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผ่านการเรียนวิชา
กระบี่มาแล้ว ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2541

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกระบี่ เป็นนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา
2541 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวน 60 คน จำนวนนักเรียนชาย 30 คน
นักเรียนหญิง 30 คน โดยการสุ่มนักเรียนแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาระดับคะแนน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2541 ที่ผ่านการเรียน
วิชากระบี่มาแล้ว จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน รวม
10 อำเภอ

2.1 เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุพรรณบุรีอำเภอละ 1 โรงเรียน
ได้แก่ โรงเรียนประจำอำเภอ โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 ดำเนินการสุ่มนักเรียนแบบง่าย (Simple Random Sampling) จาก
โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 6.72 นักเรียนหญิง
คิดเป็นร้อยละ 4.43

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ประจำอำเภอ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

โรงเรียน	ประชากร (คน)		รวม	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		รวม
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
สงวนหญิง	0	604	604	0	27	27
บริหารแจ่มใสวิทยา	161	154	315	11	7	18
ธรรมโชติศึกษาลัย	148	198	346	10	6	16
สูงสุมา	245	224	469	16	10	26
ศรีประจันต์ เมธิป	126	154	280	8	7	15
สองพี่น้องวิทยา	110	122	232	7	5	12
สามชุกรัตนโมคาราม	176	210	380	12	9	21
อุทอง	232	258	490	15	10	25
บริหารแจ่มใสวิทยา	185	225	410	12	10	22
หนองหญ้าไซวิทยา	104	110	214	7	5	12
รวม	1,487	2,259	3,740	98	97	195

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการสร้างเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา ปริญญาพนธ์ เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่ โดยทำการปรึกษาประธานที่ปรึกษา และคณะกรรมการควบคุมปริญญาพนธ์ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
3. นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วในข้อ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อกระทงของแบบทดสอบ
4. นำแบบทดสอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข นำไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาพนธ์
5. นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบครั้งที่ 2 ในกรณี que แบบทดสอบไม่เหมาะสม

6. นำแบบทดสอบที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญในครั้งที่ 2 ไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญาภิพนธ์ เพื่อนำไปทดลองใช้

7. นำแบบทดสอบที่แก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองยาว อ.ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งนักเรียนได้ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวนนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 10 คน โดยทำการทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาความเชื่อมั่น

8. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวนนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน

9. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างระดับคะแนน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำการติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัยและโรงเรียนประจำอำเภอ เพื่อทำการทดสอบความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดหาผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจรายละเอียดของการทดสอบ ตลอดจนวิธีการบันทึกผลให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการทดสอบทั้งหมด

4. เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และใบบันทึกการทดสอบ

5. ก่อนลงมือทำการทดสอบ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์และสาธิตการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเข้าใจรายละเอียดของการทดสอบ

6. การทดสอบผู้เข้ารับการทดสอบแต่งกายชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียนนั้นๆ

7. ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกครั้งด้วยตนเอง

วิธีจัดการกับข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบมาหาค่าต่าง ๆ คือ

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) แต่ละรายการและคะแนนรวม จากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) จากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
4. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการและแต่ละรายการกับคะแนนรวมโดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางที่ระดับ .05
6. ศึกษาระดับคะแนน ค่าเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และฐานนิยม และแบ่งระดับคะแนนทักษะออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

IC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับพฤติกรรม
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
B ₁	แทน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1
B ₂	แทน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2
B ₃	แทน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3
C ₁	แทน	ครูผู้สอนคนที่ 1
C ₂	แทน	ครูผู้สอนคนที่ 2
C ₃	แทน	ครูผู้สอนคนที่ 3
F ₁	แทน	ทักษะการถวายเป็นมงคล
F ₂	แทน	ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง
F ₃	แทน	ทักษะการขึ้นพรหมยืน
F ₄	แทน	ทักษะการรำไม้รำ
F ₅	แทน	ทักษะการตีลูกไม้ตี
F ₆	แทน	ทักษะการลด - ล้อ
F ₇	แทน	ทักษะการเดินแปลง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) แต่ละรายการและคะแนนรวม จากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้ จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) จากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

4. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการและแต่ละรายการกับคะแนนรวมโดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางที่ระดับ .05

6. ศึกษาระดับคะแนน ค่าเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และฐานนิยม และแบ่งระดับคะแนนทักษะออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกระบี่ (N = 30,30)

รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
F ₁	4.23	0.63	4.37	0.67
F ₂	3.73	0.52	3.78	0.68
F ₃	3.23	0.57	3.30	0.75
F ₄	4.20	0.66	4.47	0.51
F ₅	4.57	0.50	4.30	0.47
F ₆	4.33	0.66	3.70	0.47
F ₇	3.93	0.58	3.83	0.65
รวม	28.13	1.96	26.93	3.31

จากตาราง 2 แสดงว่า

แบบทดสอบทักษะถวายบังคม พรหมนั่ง พรหมยืน การรำไม้รำ การตีไม้ตี

การลด – ล่อ การเดินแปลง สำหรับนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 3.73 3.23 4.20 4.57 4.33 3.93 และ 28.13 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 0.52 0.57 0.66 0.50 0.66 0.58 และ 1.96 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 3.78 3.30 4.47 4.30 3.70 3.83 และ 26.93 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 0.68 0.75 0.51 0.47 0.47 0.65 และ 3.31 ตามลำดับ

ตาราง 3 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Validity) แต่ละรายการและคะแนนรวมจากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

รายการ	IC	รายการ	IC
ทักษะการถวายเป็นมงคล	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่หนึ่ง	1
ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่สอง	1
ทักษะการขึ้นพรหมยืน	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่สาม	1
ทักษะการรำไม้รำที่หนึ่ง “ลอยชาย”	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่สี่	1
ทักษะการรำไม้รำที่สอง “ควงทัดหู”	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่ห้า	1
ทักษะการรำไม้รำที่สาม “เหน็บข้าง”	1	ทักษะการตีลูกไม้ดีที่หก	1
ทักษะการรำไม้รำที่สี่ “ตั้งศอก”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 1”	1
ทักษะการรำไม้รำที่ห้า “จ้วงหน้า จ้วงหลัง”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 2”	1
ทักษะการรำไม้รำที่หก “ปกหน้า ปกหลัง”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 3”	1
ทักษะการรำไม้รำที่เจ็ด “ท่ายักษ์”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 4”	1
ทักษะการรำไม้รำที่แปด “สอยดาว”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 5”	1
ทักษะการรำไม้รำที่เก้า “ควงตะ”	1	ทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 6”	1
ทักษะการรำไม้รำที่สิบ “หมุนวนแหวกฟองน้ำ”	1	ทักษะการเดินแปลง	1
ทักษะการรำไม้รำที่สิบเอ็ด “ลด – ล่อ”	1		
ทักษะการรำไม้รำที่สิบสอง “เชิญเทียน”	1		

จากตาราง 3 แสดงว่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 นั่นคือ แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ กล่าวคือมีความสอดคล้องของเนื้อหากับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัด

ตาราง 4 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) (N = 30 ,30)

รายการทดสอบ ของนักเรียนหญิง รายการทดสอบ ของนักเรียนชาย	F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅	F ₆	F ₇	รวม
F ₁	-	0.996*	0.99*	0.996*	0.997*	0.993*	0.995*	0.998*
F ₂	0.994*	-	0.997*	0.994*	0.995*	0.997*	0.998*	0.993*
F ₃	0.988*	0.996*	-	0.989*	0.99*	0.996*	0.996*	0.997*
F ₄	0.995*	0.995*	0.99*	-	0.997*	0.995*	0.995*	0.996*
F ₅	0.995*	0.992*	0.984*	0.994*	-	0.996*	0.996*	0.996*
F ₆	0.993*	0.992*	0.986*	0.995*	0.995*	-	0.998*	0.998*
F ₇	0.995*	0.995*	0.992*	0.995*	0.994*	0.996*	-	0.997*
รวม	0.997*	0.996*	0.993*	0.995*	0.994*	0.996*	0.997*	-

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 28 r = .349

จากตาราง 4 แสดงว่า

แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.992 - 0.998$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะกระบี่ (Objectivity)แต่ละรายการและ
คะแนนรวม ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย จากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน ใช้แบบ
ทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
(N = 30,30)

รายการ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของนักเรียนชาย			สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง		
	$C_1 C_2$	$C_1 C_3$	$C_2 C_3$	$C_1 C_2$	$C_1 C_3$	$C_2 C_3$
F ₁	0.995	0.995	0.997	0.999	0.999	0.998
F ₂	0.996	0.995	0.997	0.995	0.996	0.995
F ₃	0.994	0.993	0.994	0.994	0.996	0.996
F ₄	0.994	0.992	0.994	0.995	0.995	0.994
F ₅	0.996	0.997	0.996	0.996	0.994	0.997
F ₆	0.995	0.995	0.996	0.995	0.995	0.996
F ₇	0.995	0.994	0.995	0.994	0.995	0.995
รวม	0.942	0.925	0.961	0.930	0.923	0.954

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 28 r = .349

จากตาราง 5 แสดงว่า

แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละ
รายการและคะแนนรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.930 - 0.999$) อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และฐานนิยมของ
แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการสำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
(N= 98,97)

รายการ	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย	หญิง	ระดับ คะแนน
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	Max	Min	Max	Min	Mode	Mode	
F ₁	4.122	0.662	3.927	0.793	5	3	5	2	4	4	1 – 5
F ₂	3.377	0.666	3.371	0.740	5	2	5	2	3	4	1 – 5
F ₃	2.877	0.815	2.896	0.809	5	1	4	1	3	3	1 – 5
F ₄	3.663	0.836	3.593	0.704	5	2	5	1	4	4	1 – 5
F ₅	3.979	0.873	3.865	0.873	5	2	5	2	4	4	1 – 5
F ₆	3.900	0.316	3.830	0.408	4	3	4	3	4	4	1 – 5
F ₇	3.800	0.632	3.330	0.516	5	3	3	4	4	3	1 – 5
รวม	18.660	3.178	18.092	3.169	5	1	5	1	4	4	1 – 5

จากตาราง 6 แสดงว่า

แบบทดสอบทักษะทักษะกายบึงคม พรหมนั่ง พรหมยืน การรำไม้รำ การตีไม้ตี
การลด – ล่อ การเดินแปลง และคะแนนรวม สำหรับนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.122
3.377 2.877 3.663 3.979 3.900 3.800 และ 18.660 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.662 0.666 0.815 0.836 0.873 0.316 0.632 และ 3.178 ตามลำดับ มี
คะแนนสูงสุด 5 5 5 5 5 4 5 และ 5 ตามลำดับ มีคะแนนต่ำสุด 3 2 1 2 2 3 3
และ 1 มีฐานนิยม 4 3 3 4 4 4 4 และ 4 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.927 3.371 2.896 3.593 3.865 3.830
3.330 และ 18.092 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.793 0.740 0.809 0.704 0.873
0.408 0.516 และ 3.169 ตามลำดับ มีคะแนนสูงสุด 5 5 4 5 5 4 3 และ 5 ตามลำดับ
มีคะแนนต่ำสุด 2 2 1 1 2 3 4 และ 1 มีฐานนิยม 4 4 3 4 4 4 3 และ 4 ตาม
ลำดับ

ตาราง 7 ระดับคะแนนทักษะกระบี่ทุกรายการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
(N = 98,97)

ระดับคะแนนทักษะกระบี่ทุกรายการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	
4.6	ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก
3.6 – 4.5	เท่ากับ ดี
2.5 – 3.5	เท่ากับ ปานกลาง
1.5 – 2.4	เท่ากับ ต่ำ
ต่ำกว่า 1.4	เท่ากับ ต่ำมาก

จากตาราง 7 แสดงว่า

แบบทดสอบทักษะกระบี่ทุกรายการทดสอบ มีระดับคะแนน คือ 4.6 ขึ้นไป
เท่ากับ ดีมาก, 3.6 – 4.5 เท่ากับ ดี, 2.5 – 3.5 เท่ากับ ปานกลาง, 1.5 – 2.4 เท่ากับ ต่ำ,
ต่ำกว่า 1.4 เท่ากับ ต่ำมาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างระดับคะแนนทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพของมาตรฐานค่า เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2541 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวน 60 คน จำนวนนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน โดยการสุ่มนักเรียนแบบง่าย (Simple Random Sampling)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาระดับคะแนน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2541 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน รวม 10 อำเภอ
 - 2.1 เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุพรรณบุรีอำเภอละ 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประจำอำเภอ โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
 - 2.2 ดำเนินการสุ่มนักเรียนแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 6.72 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 4.43

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวม 28 รายการ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบทักษะถวายบังคม	1	รายการ
2. แบบทดสอบทักษะพรหมนั่ง	1	รายการ
3. แบบทดสอบทักษะพรหมยืน	1	รายการ
4. แบบทดสอบทักษะการรำ 12 ไม่รำ	12	รายการ

5. แบบทดสอบทักษะการตี 6 ไม่ตี 6 รายการ
6. แบบทดสอบทักษะลด – ล่อ 6 ไม่ตี 6 รายการ
7. แบบทดสอบทักษะเดินแปลง 1 รายการ

วิธีทดสอบ

ในการทดสอบผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องทดสอบเป็นชุดการทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

1. ทำบังคับ คือ การถวายเป็นบังคม การขึ้นพรหมนั่ง การขึ้นพรหมยืน
2. ทำให้จับฉลากเพื่อทดสอบ คือ การรำไม้รำ 1 ไม้ การตีลูกไม้ตี 1 ไม้ การลด – ล่อ 1 ไม้ การเดินแปลง 1 ไม้

การให้คะแนน

ดูท่าทางการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยวัดจากแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละท่าแต่ละไม้ ให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ 5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก 4 คะแนน เท่ากับ ดี 3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง 2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ 1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) แต่ละรายการและคะแนนรวม จากตุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวม ที่ได้จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) จากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
4. หาค่าความสัมพันธ์ภายในของรายการทดสอบแต่ละรายการและแต่ละรายการกับคะแนนรวมโดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางที่ระดับ .05
6. ศึกษาระดับคะแนน ค่าเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และฐานนิยม และแบ่งระดับคะแนนทักษะออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบทักษะถวายเป็นบุญ พุทธมนต์ พุทธมนต์ การรำไม้อ้อ การตีลูกไม้ตี การลด – ล้อ การเดินแปลง สำหรับนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 3.73 3.23 4.20 4.57 4.33 3.93 และ 28.13 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 0.52 0.57 0.66 0.50 0.66 0.58 และ 1.96 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 3.78 3.3 4.47 4.30 3.70 3.83 และ 26.93 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 0.68 0.75 0.51 0.47 0.47 0.65 และ 3.31 ตามลำดับ

2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 นั่นคือ แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ กล่าวคือ มีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัด

3. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.992 - 0.998$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.93 - 0.999$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แบบทดสอบทักษะทักษะถวายเป็นบุญ พุทธมนต์ พุทธมนต์ การรำไม้อ้อ การตีไม้ตี การลด – ล้อ การเดินแปลง และคะแนนรวม สำหรับนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.122 3.377 2.877 3.663 3.979 3.900 3.800 และ 18.660 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.662 0.666 0.815 0.836 0.873 0.316 0.632 และ 3.178 ตามลำดับ มีคะแนนสูงสุด 5 5 5 5 5 4 5 และ 5 ตามลำดับ มีคะแนนต่ำสุด 3 2 1 2 2 3 3 และ 1 มีฐานนิยม 4 3 3 4 4 4 4 และ 4 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.927 3.371 2.896 3.593 3.865 3.830 3.330 และ 18.092 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.793 0.740 0.809 0.704 0.873 0.408 0.516 และ 3.169 ตามลำดับ มีคะแนนสูงสุด 5 5 4 5 5 4 3 และ 5 ตามลำดับ มีคะแนนต่ำสุด 2 2 1 1 2 3 4 และ 1 มีฐานนิยม 4 4 3 4 4 4 3 และ 4 ตามลำดับ

แบบทดสอบทักษะกระบี่ทุกรายการทดสอบ มีระดับคะแนน คือ 4.6 ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก, 3.6 – 4.5 เท่ากับ ดี, 2.5 – 3.5 เท่ากับ ปานกลาง, 1.5 – 2.4 เท่ากับ ต่ำ, ต่ำกว่า 1.4 เท่ากับ ต่ำมาก

อภิปรายผล

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหา กับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัดเท่ากับ 1.00 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกระบี่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา

(Subject Matter Specialist) สามารถนำไปใช้ทดสอบทักษะกระบี่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2530 : 41) ได้กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเป็นมาตรฐานทางเทคนิคของแบบทดสอบที่สำคัญที่สุด เพราะความเที่ยงตรงเป็นสิ่งบอกถึงความซื่อสัตย์ของแบบทดสอบนั้น

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง ($r = 0.992 - 0.998$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกระบี่มีความเชื่อมั่นระดับสูง สามารถนำไปใช้ทดสอบทักษะกระบี่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ ซึ่ง พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 120) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่น เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือ ที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือหนึ่งๆ ให้ผลการวัดที่สม่ำเสมอ แน่นนอน คงที่ (Stability or consistency) มากน้อยเพียงใด ถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้ผลการวัดที่แน่นอน คงที่มาก ไม่ว่าจะนำไปวัดกี่ครั้งก็ตาม เครื่องมือนั้นก็มีความเชื่อมั่นสูง ในทางตรงข้าม ถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้ผลการวัดที่มีความคงที่น้อย เครื่องมือนั้นก็มีความเชื่อมั่นต่ำ เช่น เครื่องมือเป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทย เมื่อนำไปทดสอบกับคนกลุ่มหนึ่ง สองครั้งโดยมีระยะเวลาห่างกันช่วงเวลาหนึ่ง ถ้าสมาชิกในกลุ่มสามารถรักษาสถานภาพของความสามารถของตนทั้งสองครั้งได้ตรงกัน คือ คนที่ได้คะแนนสูงสุดในครั้งแรก ก็ได้คะแนนสูงสุดในครั้งที่สอง คนที่ได้คะแนนปานกลางในครั้งแรก ก็ได้คะแนนปานกลางในครั้งที่สอง และคนที่ได้คะแนนต่ำในครั้งแรก ก็ได้คะแนนต่ำในครั้งที่สอง เช่นนี้กล่าวได้ว่า แบบทดสอบวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นนั้นมีความเชื่อมั่นสูง

3. การหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวม จากการทดสอบของผู้ทดสอบ 3 คน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.930 - 0.999$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบทดสอบทักษะกระบี่ มีความเป็นปรนัยระดับสูง ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2530 : 38) ได้กล่าวว่า ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniformity) ของ

คะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตัวเอง ในการให้คะแนน ความเป็นปรนัยจะวัดประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนน และคุณลักษณะประจำของแบบทดสอบ ถ้าแบบทดสอบฉบับหนึ่งมีผู้ให้คะแนนสองคนที่เป็นอิสระต่อกัน คะแนนที่นักเรียนได้คล้ายกันมากที่สุด ความชัดเจนของวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนที่แน่นอนชัดเจน ใครให้คะแนนก็ได้ค่าเหมือนกันหรือไม่แตกต่างกัน เป็นคุณสมบัติที่ได้จากค่าของความเป็นปรนัย

ข้อเสนอแนะ

ควรนำแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในประเมินผลการเรียน การสอนวิชากระบี่ และวิเคราะห์เนื้อหาคุณภาพของแบบทดสอบเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ศึกษาธิการ,กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- _____ . คู่มือครูพลาณามัย พ 203 พ204 พลาณามัย 3 – 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- ชัยรัตน์ อุณวิเศษ. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาตาบสากลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- ดารณี นวพันธ์. แบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ประชา ทองศิริ. การสร้างแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะกระบี่กระบองของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ประมวล บัวทอง. พัฒนาการของกระบี่กระบอง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- _____ . การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- เยาวดี ราชชัยกุล. “หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา,” วารสารครุศาสตร์. 5-14 กันยายน - ตุลาคม 2521.
- ลลิลลา ธรรมานุกิต. การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุมาลี เพชรศิริ. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีฟ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนาดา. การประเมินการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- อัจฉนา ศรีดาวเรือง. การพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬากระโดดขึ้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์โดยเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. อัดสำเนา.
- อุทัย สงวนพงศ์. หนังสืออ่านเพิ่มเติมพลานามัยกระโดดระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.
- เอนก ช่างน้อย. ปัญหาการเรียนวิชากระบี่ กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- Clarke, Henry Harrison. Application of Measurement to Health and Physical Education. 5th ed. New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1976.
- Hopkins, Charles D. and Richard L. Antes. Classroom Testing. Itasca : FE. Peacock Publishers Inc., 1979.
- Johnson, Barry L. and Jack K. Nelson. "Basic Concepts in Test Evaluation," Practical Measurements for Evaluation in Physical Education. 4th ed. Minesota : Burgess International Group Inc., 1979.
- Marchall, Jon Clark and Loydy Wesley Hales. Classroom Test Construction California : Addison Wesley Publishing Company, 1971.
- Scriven M. "The Methodology of Evaluation," Curriculum Evaluation. Chicago : Read Menally, 1967.
- Verducci, Frank M Measurement Concepts in Physical Education. 3rd ed St. Louis Missouri : The C.V. Mosby Company, 1980.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบทักษะกระบี่

แบบทดสอบทักษะกระบี่

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบบเปรียบเทียบ (Comparative rating scale) ซึ่งวัดจากรูปแบบ (Form) ของทักษะกระบี่ตาม หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ปรับปรุง พ.ศ. 2533)

อุปกรณ์

1. กระบี่
2. ห้องพลศึกษา
3. โป้บันทึกคะแนน

วิธีการทดสอบ

ในการทดสอบผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องทดสอบเป็นชุดการทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น

2 ชุดคือ

1. ท้าบังคับ คือ การถวายเป็นบังคม การขึ้นพรหมนั่ง การขึ้นพรหมยืน
2. ทำให้จับฉลากเพื่อทดสอบ คือ การรำไม้รำ 1 ไม้ การตีลูกไม้ตี 1 ไม้

การลด – ล้อ 1 ไม้ เติบโตแปลง 1 ไม้

การให้คะแนน

ดูท่าทางการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยวัดจากแบบทดสอบทักษะกระบี่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละท่าแต่ละไม้ ให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ 5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก 4 คะแนน เท่ากับ ดี 3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง 2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ 1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก

หมายเหตุ

1. ทดสอบครั้งละ 1 คน
2. ทำการทดสอบโดยใช้ผู้ช่วยในการทดสอบ 3 คน

แบบทดสอบทักษะการถวายเป็นมงคล

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการถวายเป็นมงคลได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ นั่งคุกเข่าพนมมือ ก้มตัวลงจับมือทั้งสองระดับอก วาดมือทั้งสองออกข้างลำตัว หมุนข้อมือ ปลายนิ้วมือบรรจบกันด้านหน้า แล้วดึงเข้าหาที่หน้าอก เหยียดลำตัวพร้อมกับ เหยียดแขนทั้งสองออกไปข้างหน้า โดยขณะที่เหยียดแขนให้แยกมือและแยกนิ้วก้อยก่อน แต่นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ชิดกัน เหยียดหน้าขึ้นเต็มที่ เอานิ้วหัวแม่มือจรด ระหว่างคิ้ว ค่อยๆ ก้มตัว ดึงมือทั้งสองมาพนมที่อก ปฏิบัติตามตั้งแต่การเหยียดลำตัว อีก 2 ครั้ง
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการถวายเป็นมงคลได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ปฏิบัติต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการถวายได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถปฏิบัติต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการถวายถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำร่าเริง แต่ก็สามารถปฏิบัติต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการถวายไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำร่าเริงตลอด ไม่สามารถปฏิบัติต่อได้จนจบ

แบบทดสอบการขึ้นพรหมนั่ง

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ นั่งคุกเข่าหันข้างขวาให้คู่ต่อสู้ ก้มตัวลงไหว้กระบี่ทางซ้ายมือ เอามือขวาจับกระบี่ คว่ำมือ มือซ้ายจับไว้ ที่หน้าอก ยกกระบี่ข้ามศีรษะขนานพื้น กระบี่อยู่ทางขวาของลำตัว ตั้งเข่าขวา วางด้วยสันเท้า เปลี่ยนตั้งเข่าซ้าย ชักเท้าขวากลับ โล้ตัวไปข้างหน้า ยกเท้าขวาขึ้นข้างหลังนั่งบนเข่าทั้งสอง และปลายเท้าซ้าย มือซ้ายรำหน้า หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก ตั้งเข่าขวา วาดกระบี่ไปทางซ้าย มือซ้ายรำข้าง ชักเท้าขวาเข้าในท่าคุกเข่า วาดกระบี่มาทางขวาพร้อมกับตั้งเข่าซ้าย โล้ตัวไปข้างหน้า ยกเท้าขวาขึ้นข้างหลัง มือซ้ายรำหน้า มือซ้ายจับเข้าอก หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก ตั้งเข่าขวา วาดกระบี่ไปทางซ้าย มือซ้ายรำข้าง มือซ้ายจับเข้าอก ชักเท้าขวาเข้าในท่าคุกเข่า วาดกระบี่มาทางขวาดังตั้งเข่าซ้าย โล้ตัวไปข้างหน้า ยกเท้าขวาขึ้นหลัง มือซ้ายรำหน้า มือซ้ายจับเข้าอก หมุนตัวกลับหันหลัง (หมุนขวา) พร้อมกับพลิกกระบี่ไปอยู่ทางซ้าย ขณะหมุนตัวตั้งเข่าขวา ลูกขึ้นยืนด้วยเท้าซ้าย ยกเท้าขวาขึ้น กระบี่อยู่ด้านซ้าย มือซ้ายรำข้าง มือซ้ายจับเข้าอก ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ วางเท้าขวาลงอยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอดไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบการขึ้นพรหมโยนิ

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ นั่งคุกเข่า พนมมือ หันหน้าไปยังคู่ต่อสู้ กระบี่วางข้างหน้าระหว่างเข่าทั้งสอง ถวายบังคมเสร็จ ก้มลงไหว้ กระบี่ มือซ้ายจับเข้าออก มือขวาจับกระบี่ ยกกระบี่ขึ้นมาทัดหู หงายโกร่งขึ้น พร้อมกับตั้งเข่าซ้าย วางส้นเท้าซ้ายไปข้างหน้า จ้วงกระบี่ลงทางซ้าย หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก ยกเข่าขวารับศอกขวา กระบี่เฉียง 45 องศา มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาลงข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นมาทัดหู มือซ้ายจับเข้าออก ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว ลากเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า พร้อมกับจ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า 1 ก้าว พลิกกระบี่ปลายชี้ขึ้นเป็นมุม 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาแล้วหมุนตัวกลับหลังหัน (หมุนซ้าย) พลิกกระบี่มาทัดหู มือซ้ายจับเข้าออก ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น จ้วงกระบี่ลงทางซ้าย วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า 1 ก้าว กระบี่ตั้งเฉียงไปข้างหน้า 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาลง มือซ้ายจับเข้าออกพร้อมกับหมุนตัวไปทางซ้าย 1 มุมฉาก กระบี่ทัดหู ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าซ้ายลงพร้อมกับจ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวารับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาลง หมุนตัวกลับหลังหันทางซ้ายพร้อมกับกระบี่ทัดหู มือซ้ายจับเข้าออก ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าซ้ายลงพร้อมกับจ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า 1 ก้าว กระบี่เฉียงไปข้างหน้า 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำข้าง มือซ้ายจับเข้าออก พร้อมกับควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ วางเท้าขวายู่ในท่ากุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะไม้รำที่หนึ่ง “ลอยชาย”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา 1 ก้าว โส้ตัวไปข้างหน้า ย่อเข่า ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น เข่าตั้งฉาก มือซ้ายรำหน้า หมุนตัวไปทางซ้าย วางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาไป 1 ก้าว กระบี่อยู่ทางซ้ายมือ มือซ้ายจับเข่าออก ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวายกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำข้าง หมุนตัว วาดกระบี่ไปทางขวาวางเท้าขวา ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า อยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่สอง “ควงทัดหู”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องดังนี้ จากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ พร้อมกับก้าวเท้าซ้ายไปทางขวาเฉียง 45 องศา ตั้งศอกขวาขึ้นทางขวา กระบี่ทัดหู ปลายกระบี่ชี้ไปข้างหน้า กระบี่อยู่เสมอกับหู ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวายกเท้าซ้ายขึ้น หมุนตัวไปทางซ้าย 1 มุมฉาก จ้วงกระบี่ลงทางซ้าย วางเท้า ซ้ายลงข้างหน้า ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางซ้าย 1 ก้าว พลิกข้อมือหันไถ่กระบี่ เข้าหาตัวกระบี่ตั้งเฉียง 45 องศา เข้าขวางอ ขาซ้ายเหยียด ตั้งลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข่าอก หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลงข้างหน้า ควงกระบี่ 2 รอบ อยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่สาม “เหินบ้าง”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว เข้าซ้ายงอ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ขาขวาเหยียดตึง มือซ้ายรำหน้า วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า มือซ้ายจับเข้าอก หมุนตัวกลับหลังทางขวา กระบี่และแขนเหยียดเป็นเส้นตรง ปลายกระบี่ชี้ลงพื้น 45 องศา แขนขวาชิดศีรษะ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น หมุนตัวกลับหลังทางขวาพร้อมลดกระบี่แนบลำตัว มือซ้ายแตะกระบี่ กระบี่ขนานพื้น วางเท้าขวาลงหน้า เข้าขวางอ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวา จากนั้น ยกมือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าอก วางเท้าขวาลงข้างหน้าพร้อมกับวาดกระบี่ ขนานพื้นไปทางขวามืออยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ดิตขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการดิตขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่สี่ “ตั้งศอก”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา 1 ก้าว พร้อมกับยกกระบี่ทัดหู โส้ตัวไปข้างหน้า ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ตั้งศอกซ้ายบนเข่าซ้าย ปลายนิ้วแตะกระบี่ หมุนตัวไปทางซ้าย 1 มุมฉาก วางเท้าซ้าย พร้อมกับมือซ้ายจับเข่าออก ขณะที่วางเท้าซ้ายพลิกข้อมือ หายใจเกร็งกระบี่ขึ้น ปลายกระบี่ชี้ไปข้างหน้า 45 องศา ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข่าออก หมุนตัวไปทางขวามือ 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลงข้างหน้า อยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่ห้า “จ้วงหน้า จ้วงหลัง”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว ยกกระบี่ขึ้นทัดหู ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าลงพร้อมกับจ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ก้าวเท้าขวาตรงไปข้างหน้า 1 ก้าว พลิกข้อมือหงายกระบี่ตั้งเฉียง 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาลง มือซ้ายจับเข้าอกหมุนตัวกลับทางซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ทัดหู ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้นข้างหน้า จ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ขณะที่จ้วงกระบี่ให้ถอยเท้าซ้ายมาวางหลังเท้าขวา 1 ก้าว ไล่ตัวไปข้างหน้า ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น กระบี่ตั้งเฉียงขึ้น 45 องศา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าอก วางเท้าขวาลง อยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำร่าตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่หก “ปกหน้า ปกหลัง”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องดังนี้ จากท่าคุมรำ ควางกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ขณะควางกระบี่ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว มือซ้ายเหยียดไปรับกระบี่ ข้างหน้าได้กระบี่ เข้าซ้ายงอ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นเหนือศีรษะ มือซ้ายจับเข้าอกหมุนตัวกลับหลังทางขวามือพร้อมกับควางกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ มือซ้ายเหยียดไปรับกระบี่ ข้างหน้า กระบี่เฉียงลงพื้น 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ข้างหน้า หมุนตัวกลับหลังหันทางขวา ยกกระบี่เหนือศีรษะ ควางกระบี่ 2 รอบ วางเท้าขวาลง อยู่ในท่าคุมรำ
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่เจ็ด “ทำยักษ์”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า หมุนตัวทำขวาหัน มือขวายกกระบี่มาตั้งพาดกับหัวไหล่ ดำมอยู่เหนือเข่า มือซ้ายแตะต้นขาซ้าย ย่อเข่าทั้งสอง สะบัดหน้าไปทางมองซ้าย และสะบัดหน้าไปมองทางขวา ยกกระบี่ขึ้นฟันเฉียงสลับขวา – ซ้าย (ไขว้กากบาทข้างหน้า) ลดกระบี่ลงตั้งหน้าขาขวา ยกเท้าขวาหมุนตัวกลับหลังทางขวาวางเท้าขวาเป็นแนวเส้นตรง ยกเท้าซ้ายหมุนกลับหลังเหมือนขั้นตอนที่มือขวายกกระบี่มาตั้งพาดกับหัวไหล่ เริ่มรำเหมือนขึ้นสะบัดหน้าไปมองทางซ้าย และสะบัดหน้าไปมองขวาจนถึง ลดกระบี่ลงตั้งหน้าขาขวาเมื่อลดกระบี่แล้วก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าอยู่ในท่าคุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่แปด “สอยดาว”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน ดังนี้ จากท่ากุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเดินตรง 1 ก้าว ปลอยกระบี่ลงข้างหลัง พลิกมือเปลี่ยนจับกระบี่หงายมือ กระบี่อยู่ข้างหน้า มือซ้ายคว้า ฝ่ามือแตะกระบี่ ย่อเข้าทั้งสอง ลากเท้าขวา ชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ยกปลายกระบี่เหยียดแขนหงายขึ้นในท่าสอยดาว แล้ววางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า 1 ก้าว พร้อมกับหมุนตัวไปทางซ้าย แล้วพลิกข้อมือคว้าด้ามกระบี่มาวางหน้าขวา ปลายกระบี่เฉียง 45 องศา มือซ้ายจับเข้าอก ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำหน้า วางเท้าขวาลงทางข้าง พลิกกระบี่หงายมือ ปลายกระบี่ชี้เฉียงไปทางซ้าย มือซ้ายปกอยู่บนกระบี่ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้าย หมุนตัวไปทางซ้ายพร้อมกับยกปลายกระบี่เหยียดแขนหงายมือขึ้นในท่าสอยดาว พลิกข้อมือคว้าเอาด้ามกระบี่มาวางอยู่หน้าขา ปลายกระบี่เฉียง 45 องศา มือซ้ายจับเข้าอก วางเท้าซ้าย ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวา มือซ้ายรำหน้า วางเท้าขวาลง หันไปหน้าตรงก้าวเท้าขวา 1 ก้าว อยู่ในท่ากุมรำ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่เก่า “ควงแตะ”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่ากุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ขณะควงกระบี่ให้ก้าวเท้าซ้ายเดินตรงไปข้างหน้า 1 ก้าว หมุนตัวไปทางขวา วางกระบี่ลงบนฝ่ามือซ้าย ให้ย่อเข้าทั้งสองลง ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ให้เข้าตั้งฉาก หมุนตัวกลับหลังหันทางขวา พร้อมกับควงกระบี่ 2 รอบ วางเท้าขวาลง กระบี่อยู่ข้างหน้าขนานพื้น มือซ้ายหงายอยู่ใต้กระบี่ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ให้เข้าตั้งฉาก ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ พร้อมกับวางเท้าขวาลง อยู่ในท่ากุมรำ
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่สิบเอ็ด “ลด – ล่อ”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างพร้อมกับยกแขนซ้ายขึ้นป้องอยู่ระดับหน้าผาก มือซ้ายกำหลวมๆ มองไปที่ปลายกระบี่ ลดกระบี่ลงต่ำใช้เท้าซ้ายเป็นหลัก ยกเท้าขวาหมุนตัวกลับหลังหันทางขวา ยกกระบี่ขึ้นอยู่ระดับหน้าผากและลดมือซ้ายลง วางเท้าขวาลงเฉียงไปทางขวา ตามองปลายกระบี่ ยกเท้าซ้ายถอยหลัง 1 ก้าว แล้วหมุนตัวกลับหลังหันทางซ้าย กระบี่ลดลง กำมือซ้ายหลวมๆ อยู่ระดับหน้าผาก หมุนตัวไปทางซ้ายแล้วยกเท้าขวาก้าวไปข้างหน้า 1 ก้าว อยู่ในท่าคุมรำ
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการรำไม้รำที่สิบสอง “เชิญเทียน”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ จากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปข้างหน้า 45 องศา พร้อมกับตั้งกระบี่บนฝ่ามือซ้าย ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น หมุนตัวกลับไปทางซ้าย 1 มุมฉาก วางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางซ้าย 1 ก้าว มือซ้ายพลิกรำหน้าโค้งกระบี่ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก กระบี่อยู่บนฝ่ามือซ้าย วางเท้าขวาลงอยู่ในท่าคุมรำ
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็รำต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการรำได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการรำถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการรำไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ที่หนึ่ง “พันบน ช้าย – ขวา ”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องและสัมพันธ์กันดังนี้ ทั้งสองฝ่ายอยู่ในท่าคุมตี ฝ่ายรุก ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นฟันเฉียงลงบนปาด้ายของฝ่ายรับ ฝ่ายรับ ถอยเท้าซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุก ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวดกลับไปฟันเฉียงลงบนปาด้ายของฝ่ายรับ ฝ่ายรับ ถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่มารับทางขวา
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำให้นาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำดีตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ที่สอง “พินบน ซ้าย – ขวา ล่างซ้าย - ขวา”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องสัมพันธ์กันดังนี้ ทั้งสองฝ่ายยืนในท่าคุมตี ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นฟันลงบนปาซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวกลับไปฟันลงบนปา ของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่มารับทางขวา ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวไปฟันเฉียงลงที่ขาซ้ายของ คู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับพลิกกระบี่ลงต่ำไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวกลับไปฟันเฉียงลงที่ ขาขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่กลับไปรับทางขวา
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตื้อตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ดีที่สาม “ฟันบนซ้าย – ขวา ล่างซ้าย – ขวา” (ยกขา)

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องสัมพันธ์กันดังนี้ทั้งสองฝ่ายยืนในท่าคุมตีลูกไม้ ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นฟันลงบนปาซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวดกลับไปฟันลงบนปาขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่ขึ้นมารับทางขวา ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตัวดไปฟันเฉียงลงที่ขาซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับพลิกกระบี่ลงดัดไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกรุกเท้าขวาไปทางซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นกลับไปฟันลงทางล่างที่ขาขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับยกเท้าขวาไปทางซ้ายพร้อมกับยกกระบี่กลับไปรับทางขวา
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำให้นาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำติดตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ที่สี่ “พินบนซ้าย – ขวา พินข้างซ้าย – ขวา”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องสัมพันธ์กันดังนี้ทั้งสองฝ่ายยืนในท่าคุมตีลูกไม้ ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นฟันลงบนบ่าซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่วัดไปฟันลงบนบ่าขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่ขึ้นมารับทางขวา ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ฟันลำตัวซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับลดกระบี่ตั้งฉากไปตั้งรับทางซ้าย มือซ้ายจับปลายกระบี่หันฝ่ามือออกข้างนอก ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่วัดไปฟันลำตัวด้านขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหลังพร้อมกับพลิกกระบี่ไปทางขวา มือซ้ายจับอยู่ข้างล่างมือขวายูบ่น กระบี่ตั้งฉาก
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตื้อตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ดีที่ห้า “พื้นบนซ้าย – ขวา พื้นข้างซ้าย – ขวา พื้นบน ศีรษะ”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องสัมพันธ์กันดังนี้ทั้งสองฝ่ายยืนในท่าคุมตีลูกไม้ ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นฟันลงบนป่าซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตีวัดไปฟันลำตัวด้านขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่ขึ้นมารับทางขวา ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ฟันลำตัวซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับลดกระบี่ตั้งฉากไปตั้งรับทางซ้าย มือซ้ายจับปลายกระบี่หันฝ่ามือออกข้างนอก ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ตีวัดไปฟันลำตัวด้านขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหลังพร้อมกับพลิกกระบี่ไปทางขวา มือซ้ายจับอยู่ข้างล่างมือขวายูบหนอ กระบี่ตั้งฉาก ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นฟันกลางศีรษะ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับใช้มือทั้งสองจับกระบี่ยกขึ้นรับเหนือศีรษะกระบี่ขนานพื้น
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็ตีต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตื้อตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกไม้ดีที่หก “พื้นบนซ้าย-ขวา พื้นข้างซ้าย-ขวา พื้นบนศีรษะ แล้วกระแทกบนศีรษะ”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องสัมพันธ์กันดังนี้ทั้งสองฝ่ายยืนในท่าคุมตีลูกไม้ ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นพื้นลงบนป่าซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นไปรับทางซ้าย ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่วัดไปพื้นลงบนป่าขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาพร้อมกับพลิกกระบี่ขึ้นมารับทางขวา ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่พื้นลำตัวซ้ายของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับลดกระบี่ตั้งฉากไปตั้งรับทางซ้าย มือซ้ายจับปลายกระบี่หันฝ่ามือออกข้างนอก ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่วัดไปพื้นลำตัวด้านขวาของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหลังพร้อมกับพลิกกระบี่ไปทางขวา มือซ้ายจับอยู่ข้างล่างมือขวายูบบน กระบี่ตั้งฉาก ฝ่ายรุกก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นพื้นกลางศีรษะ ฝ่ายรับถอยเท้าซ้ายพร้อมกับใช้มือทั้งสองจับกระบี่ยกขึ้นรับเหนือศีรษะกระบี่ขนานพื้น ฝ่ายรุกก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับยกกระบี่และใช้ด้ามกระแทกลงบนศีรษะของคู่ต่อสู้ ฝ่ายรับถอยเท้าขวาไปข้างหลัง ย่อเข้าพร้อมกับยกกระบี่ขึ้นรับใช้มือทั้งสองดันกระบี่ออกไปรับ
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็ดีต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการตีได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และดีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถดีต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการตีถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำทีนาน การตีไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถดีต่อได้จนจบ

1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการตีไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำดีตลอด ไม่สามารถดีต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 1”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ ฝ่ายลด – ล่อหันทางซ้ายเข้าหาคู่ต่อสู้ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นทางซ้ายย่อเข่า ไข้ปลายเท้าเป็นจุดหมุน เมื่อคู่ต่อสู้เดินวนไปทางซ้ายหรือทางขวา ฝ่ายรุก จดๆ จ้องๆ เพื่อหาทางเข้าตี เมื่อได้โอกาสจะเข้าตี ก้าวเท้าขวาพร้อมกับตีกระบี่ลงบนหลังของฝ่ายลด – ล่อ ฝ่ายลด – ล่อยกกระบี่ขึ้นรับพร้อมกับสับเท้าซ้ายหมุนตัวเข้าหาฝ่ายรุกและใช้เท้าขวาเตะฝ่ายรุก
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดีนาน การลด – ล่อไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลด – ล่อตลอด ไม่สามารถลด – ล่อต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 2”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ ฝ่ายลด – ล่อ หันทางขวาเข้าหาคู่ต่อสู้ ยกกระบี่ขึ้นทางขวา ย่อเข้าทั้งสองลง ใช้ปลายเท้าขวาเป็นจุดหมุน เมื่อคู่ต่อสู้เดินวนไปทางซ้ายหรือทางขวา ฝ่ายรุกหาช่องทางเข้าดี เมื่อได้โอกาสก้าวเท้าขวาพร้อมกับยกกระบี่ตีลงบริเวณหลังของฝ่ายลด – ล่อ ฝ่ายลด – ล่อ ยกกระบี่ขึ้นรับพร้อมกับสับเท้าขวา หมุนตัวหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุก และใช้เท้าซ้ายเตะหรือถีบฝ่ายรุก
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดีนาน การลด – ล่อ ไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลด – ล่อตลอด ไม่สามารถลด – ล่อต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 3”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ ฝ่ายลด – ล่อหันทางซ้ายให้คู่ต่อสู้ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า มือซ้ายจับปลายกระบี่ ใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน เมื่อคู่ต่อสู้เดินวนไปทางซ้ายหรือทางขวา ฝ่ายรุกหาโอกาสดี เมื่อได้โอกาสก้าวเท้าขวาพร้อมกับใช้กระบี่ตีลงบริเวณหลังของฝ่ายลด – ล่อ ฝ่ายลด – ล่อ ยกกระบี่ขึ้นพร้อมกับสับเท้าซ้ายหมุนตัวหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุก ใช้เท้าถีบหรือเตะฝ่ายรุกแล้วฝ่ายลด – ล่อ รุกตามตีต่อไป
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การลด – ล่อ ไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลด – ล่อตลอด ไม่สามารถลด – ล่อต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 4”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ ฝ่ายลด – ล่อหันทางขวาให้คู่ต่อสู้ เห็นขวายู่ข้างหน้า มือซ้ายจับปลายกระบี่ โคนกระบี่ชี้ไปทางคู่ต่อสู้ ลดกระลือลงต่ำ ย่อเข่า ใช้เท้าขวาเป็นจุดหมุน ฝ่ายรุก หาช่องทางเข้าตี เมื่อได้โอกาสก้าวเท้าขวาพร้อมกับใช้กระบี่ตีลงบริเวณหลังของฝ่ายลด – ล่อ ฝ่ายลด – ล่อ ยกกระบี่ขึ้นรับพร้อมกับหมุนตัวหันหน้าเข้าหา ใช้เท้าซ้ายถีบตอกของฝ่ายรุก
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำได้นาน การลด – ล่อ ไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลด – ล่อตลอด ไม่สามารถลด – ล่อต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด - ล่อ “ไม้ลด - ล่อที่ 5”

คะแนน

รายละเอียด

- 5 - ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการลด - ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ ฝ่ายลด - ล่อหันหน้าเข้าหาคู่ต่อสู้ เท้าซ้ายอยู่หน้า มือซ้ายจับปลายกระบี่อยู่ข้างหน้า ปลายกระบี่เฉียงลงสู่พื้น ย่อเข้าทั้งสอง ใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน ฝ่ายรุก หาช่องทางเข้าตี เมื่อได้โอกาสให้ก้าวเท้าขวาพร้อมกับใช้กระบี่ตีลงตรงศีรษะของฝ่ายลด - ล่อ ฝ่ายลด - ล่อ ยกกระบี่ขึ้นขวางรับพร้อมกับยกเท้าขวาเข้าไปถีบหรือเตะฝ่ายรุก เมื่อฝ่ายรุกเสียหลัก ฝ่ายลด - ล่อ ก็รุกตามตีต่อไป
- 4 - ดี นักเรียนมีลักษณะการลด - ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ตีต่อได้จนจบ
- 3 - ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการลด - ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่า ข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 - ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการลด - ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดีนาน การลด - ล่อ ไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 - ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการลด - ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดท่าลด - ล่อตลอด ไม่สามารถลด - ล่อต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการลด – ล่อ “ไม้ลด – ล่อที่ 6”

คะแนน	รายละเอียด
5 – ดีมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอนดังนี้ฝ่ายลด – ล่อ หันหน้าเข้าหาคู่ต่อสู้ เท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน ถือกระบี่ตั้งข้างหน้า ฝ่ายรุก หาช่องทางเข้าตี เมื่อได้โอกาสให้ก้าวเท้าขวาพร้อมกับใช้กระบี่ตีลงบริเวณที่คิดว่าฝ่ายลด-ล่อจะรับไม่ได้ ฝ่ายลด – ล่อ ยกกระบี่ขึ้นรับตามลักษณะที่ฝ่ายรุกตีมาพร้อมกับหาทางตอบโต้ เช่น เตะ ถีบ เมื่อฝ่ายรุกเสียหลัก
4 – ดี	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็ติดต่อได้จนจบ
3 – ปานกลาง	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และดีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถติดต่อได้จนจบ
2 – ต่ำ	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การลด – ล่อ ไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถติดต่อได้จนจบ
1 – ต่ำมาก	นักเรียนมีลักษณะการลด – ล่อไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลด – ล่อตลอด ไม่สามารถลด – ล่อติดต่อได้จนจบ

แบบทดสอบทักษะการเดินแปลง

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – ดีมาก นักเรียนมีลักษณะการเดินแปลงได้ถูกต้องสัมพันธ์กันตามขั้นตอนดังนี้ นักเรียนนั่งเตรียมที่จะเดินแปลง โดยขึ้นจากพรหมนั่งและพรหมยืน ทั้งสองฝ่ายจับกระบี่ขึ้นด้วยมือขวา หันหน้าไปยังคู่ต่อสู้ ตั้งเข่าขวา สันเท้าแตะพื้น ข้อศอกขวาตั้งบนเข่าขวา มือซ้ายกำหลวมๆ ยกขึ้นระดับหน้าผาก ทั้งสองฝ่ายลุกขึ้นยืน ทั้งสองฝ่ายก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว ยกกระบี่ตรงขึ้นทางซ้าย มือซ้าย กำหลวมๆ ลดลงข้างลำตัว ก้าวเท้าไปข้างหน้าอีก 1 ก้าว ย่อเข้าทั้งสอง ลดกระบี่ลง ปลายกระบี่ชี้ไปยังคู่ต่อสู้ มือซ้ายกำหลวมๆ ยกขึ้นระดับหน้าผากเหยียดตัวขึ้น ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว ยกกระบี่ขึ้นระดับไหล่ ทั้งสองฝ่ายเดินมาถึงระยะใกล้กันอาจจะตีกันประปราย ซึ่งการสวนทางกันนี้ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้าตลอด ทั้งสองฝ่ายกลับหัวสนามไมตี ทั้งสองฝ่ายอย่างสามชুমเพื่อต่อสู้กันต่อไป
- 4 – ดี นักเรียนมีลักษณะการเดินแปลงได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่ไม่ค่อยจะต่อเนื่อง ติดขัดบ้างแต่ก็เดินแปลงต่อไปได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง นักเรียนมีลักษณะการเดินแปลงได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีการติดขัดมากกว่าข้อดี และตีไม่ต่อเนื่อง ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็สามารถเดินแปลงต่อไปได้จนจบ
- 2 – ต่ำ นักเรียนมีลักษณะการเดินแปลงถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้อนาน การเดินไม่สัมพันธ์กันแต่ก็สามารถเดินแปลงต่อไปได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก นักเรียนมีลักษณะการเดินแปลงไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำเดินตลอด ไม่สามารถเดินแปลงต่อไปได้

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์วิจิต ฐีเชษฐ
สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ กรมพลศึกษา
2. อาจารย์กัมมัน อินทรขันธ์
สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
3. รศ. ชัชชัย โกมารทัต
ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตาราง แสดงความเที่ยงตรงจากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาทักษะที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นว่าสามารถวัดได้ตามกำหนดหรือไม่

1. แบบทดสอบทักษะข้อใดแน่ใจว่าสามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ (แน่ใจว่าวัดได้) ให้ขีดเครื่องหมาย (ในช่อง แน่ใจว่าวัดได้ มีค่าเท่ากับ 1 (+ 1))
2. แบบทดสอบทักษะข้อใดไม่แน่ใจว่าสามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ (ไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่) ให้ขีดเครื่องหมาย (ในช่อง ไม่แน่ใจว่าวัดได้ มีค่าเท่ากับ 0)
3. แบบทดสอบทักษะข้อใดแน่ใจว่าไม่สามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ (แน่ใจว่าไม่วัด) ให้ขีดเครื่องหมาย (ในช่อง แน่ใจว่าวัดได้ มีค่าเท่ากับลบ 1 (- 1))
4. ขอให้ท่านพิจารณาว่า
 - 4.1 ทักษะการรำ ทั้ง 12 ไม่รำ ทักษะใดสำคัญที่สุด สามารถเป็นตัวแทนของทักษะได้
 - 4.2 ทักษะการตี ทั้ง 6 ไม่ตี ทักษะใดสำคัญที่สุด สามารถเป็นตัวแทนของทักษะได้
 - 4.3 ทักษะการลด-ปล่อย ทั้ง 6 ไม่ ทักษะใดสำคัญที่สุด สามารถเป็นตัวแทนของทักษะได้

หากท่านมีความคิดเห็นนอกเหนือจากนี้ โปรดเขียนข้อคิดเห็นลงในช่องว่างของแต่ละตอนที่จัดเตรียมไว้

แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

ทักษะ	ลำดับ	แน่ใจว่าวัด = + 1	ไม่แน่ใจว่าวัด = 0	แน่ใจว่าไม่วัด = - 1	ลำดับความสำคัญแต่ละทักษะ
ถวายเป็นมงคล พรหมนั่ง พรหมยืน ไม้รำที่	1				
	1				
	1				
	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
	9				
ลูกไม้ดีที่	10				
	11				
	12				
	1				
	2				
	3				
การลด - ล่อที่	4				
	5				
	6				
	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				

ตาราง (ต่อ)

ทักษะ	ลำดับ	แน่ใจว่าวัด = + 1	ไม่แน่ใจว่าวัด = 0	แน่ใจว่าไม่วัด = - 1	ลำดับความสำคัญแต่ละทักษะ
การเดินแปลง	1				

หมายเหตุ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ตาราง คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกระบี่โดยผู้วิจัยครั้งที่ 1 และ 2

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 30) ผู้วิจัย ครั้งที่ 1

ลำดับ	ถวายเป็น	พรหมนัง	พรหมยีน	ไม้รา	ไม้ตี	ไม้ลัด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	3	3	3	4	4	3	24
2	4	3	2	4	4	5	4	26
3	5	3	3	3	4	4	4	26
4	5	4	3	4	5	4	5	30
5	4	4	3	4	5	4	4	28
6	5	3	2	4	5	5	4	28
7	4	4	4	5	4	5	4	30
8	5	4	3	5	5	5	4	31
9	4	4	4	5	5	5	5	32
10	5	4	3	5	5	5	4	31
11	4	4	3	3	4	5	4	25
12	3	3	3	4	4	5	4	26
13	4	3	3	4	5	5	4	28
14	4	4	3	4	5	5	5	30
15	4	4	3	4	5	5	5	30
16	5	4	3	4	5	5	4	30
17	4	3	4	3	5	4	4	27
18	3	4	4	4	5	4	4	28
19	3	4	3	4	5	4	3	26
20	4	5	4	4	5	4	4	30
21	4	4	4	5	4	5	4	30
22	4	4	3	5	5	4	3	28
23	4	3	3	5	4	4	4	27
24	5	4	3	5	4	3	4	28
25	5	4	4	4	4	3	3	27
26	4	4	4	4	4	4	3	27
27	5	4	3	4	5	3	4	28
28	4	4	4	5	4	4	3	28
29	5	4	3	5	5	4	4	29
30	4	3	3	4	4	4	4	26

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 30) ผู้วิจัยครั้งที่ 1

ลำดับ	ถวายบังคม	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	3	3	4	4	4	4	26
2	5	4	4	5	5	4	4	27
3	4	4	3	4	4	3	3	21
4	5	4	3	5	4	3	4	28
5	5	4	4	4	5	4	4	30
6	4	4	4	5	4	4	4	30
7	4	4	3	5	4	3	4	23
8	5	4	4	5	4	4	5	27
9	3	2	2	4	4	4	3	22
10	4	3	3	4	4	3	4	21
11	5	4	3	4	5	4	4	25
12	4	4	3	5	4	4	4	28
13	5	4	4	4	5	4	5	31
14	3	2	1	4	4	3	3	20
15	4	4	4	5	5	4	4	30
16	3	3	3	4	4	4	3	24
17	5	4	4	4	5	4	4	30
18	5	4	3	4	5	4	3	28
19	4	4	3	5	5	4	4	29
20	5	4	4	5	4	4	4	30
21	5	5	4	5	4	4	5	32
22	4	4	3	5	4	3	3	26
23	4	4	4	4	4	4	4	28
24	5	5	4	4	4	4	5	30
25	5	4	3	5	5	4	4	30
26	4	4	4	5	4	4	4	29
27	5	3	3	4	4	3	3	25
28	4	3	2	4	4	3	3	23
29	5	4	3	4	4	3	3	26
30	4	4	4	5	4	4	4	29

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 30) ผู้วิจัย ครั้งที่ 2

ลำดับ	ถวายบังคม	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ส่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	4	3	5	4	4	4	28
2	5	4	4	5	4	4	4	30
3	5	4	3	5	4	4	3	28
4	4	4	3	5	5	4	4	28
5	3	4	3	4	4	4	4	27
6	4	4	3	5	5	4	4	28
7	5	4	4	4	4	4	4	30
8	5	4	3	5	4	4	3	28
9	4	3	2	3	5	4	3	23
10	4	3	3	4	4	2	3	24
11	5	4	4	5	5	4	3	29
12	5	4	4	4	4	4	4	30
13	4	4	3	5	4	4	4	28
14	4	4	3	4	4	4	4	27
15	3	4	4	5	4	4	4	28
16	4	4	3	5	4	4	3	27
17	4	4	4	5	4	4	3	28
18	3	4	3	4	4	3	4	25
19	5	4	3	4	4	3	3	26
20	5	5	4	5	4	4	4	31
21	4	4	3	5	4	4	4	28
22	5	3	4	3	5	4	5	29
23	4	3	4	5	4	4	4	28
24	4	3	4	5	4	4	4	28
25	5	4	3	3	4	3	4	26
26	5	4	4	3	3	3	4	26
27	5	3	4	5	4	4	4	25
28	5	4	3	4	5	5	4	30
29	5	4	3	3	4	4	4	27
30	5	4	3	4	4	3	4	27

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 30) ผู้วิจัยครั้งที่ 2

ลำดับ	ถวายเป็น	พรหมนัง	พรหมยีน	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	5	4	4	4	3	3	3	23
2	4	3	3	4	4	4	3	25
3	4	3	3	3	4	4	4	25
4	3	2	2	2	3	3	3	18
5	5	3	3	4	5	4	3	27
6	4	4	4	4	5	4	3	27
7	5	4	3	4	5	4	3	28
8	5	4	4	4	5	4	4	30
9	4	4	3	4	4	4	3	27
10	5	4	4	5	4	4	3	29
11	3	2	2	3	5	3	1	18
12	5	4	3	4	5	4	3	28
13	4	4	3	4	5	4	3	27
14	5	5	4	4	5	4	4	31
15	5	4	4	4	4	3	3	28
16	4	4	3	5	4	4	3	27
17	5	4	4	5	4	3	3	28
18	4	3	3	5	4	4	4	27
19	4	4	3	4	4	4	4	27
20	4	3	1	5	4	4	4	25
21	5	4	4	5	4	4	3	29
22	5	3	3	5	4	4	3	27
23	5	3	2	5	3	4	3	25
24	4	4	4	5	4	4	4	29
25	4	4	3	3	4	4	3	25
26	5	4	4	3	4	5	4	29
27	5	3	3	4	4	4	5	28
28	4	4	4	4	5	4	3	24
29	5	3	3	5	4	4	4	28
30	4	4	3	5	4	4	4	28

ภาคผนวก จ

ตาราง คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกระบี่ของผู้ทดสอบ 3 คน

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 1

ลำดับ	ถวายเป็นคม	พรหมนัง	พรหมยีน	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	3	3	4	4	3	3	24
2	5	3	4	3	3	4	4	26
3	5	4	4	4	4	4	4	30
4	4	3	3	3	3	3	3	22
5	4	4	4	4	4	4	3	27
6	5	4	3	4	4	4	3	23
7	3	3	4	3	4	5	3	25
8	4	2	2	3	3	3	3	20
9	5	3	4	4	4	4	5	29
10	4	4	4	3	4	5	4	28
11	4	4	4	4	5	5	5	31
12	5	4	3	4	4	5	3	28
13	3	2	2	3	3	3	3	19
14	4	3	2	3	3	3	3	21
15	5	4	3	4	5	5	4	30
16	5	4	5	4	5	4	5	32
17	4	4	3	4	5	4	3	23
18	5	4	4	5	5	4	4	31
19	4	2	1	3	3	3	2	18
20	5	5	4	5	5	5	4	33
21	5	4	4	5	5	5	4	32
22	4	4	3	5	5	4	4	29
23	4	4	3	4	4	4	4	27
24	4	4	3	3	4	3	3	24
25	3	2	2	3	3	3	3	19
26	4	2	2	3	3	3	1	18
27	5	3	3	4	4	3	3	25
28	4	4	3	5	5	4	3	28
29	4	3	3	3	3	3	3	22
30	4	4	3	5	5	5	4	30

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 1

ลำดับ	ถวายเป็นคอม	พรหมนึ่ง	พรหมเย็น	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	5	4	3	5	5	4	4	30
2	4	3	2	3	3	3	3	21
3	4	4	3	4	5	4	4	28
4	4	3	3	5	4	4	4	27
5	5	4	3	5	5	5	4	31
6	4	4	3	3	4	5	4	25
7	4	3	2	3	4	4	3	23
8	4	2	2	3	3	3	3	20
9	5	3	3	5	5	5	4	30
10	3	4	3	4	5	4	3	26
11	4	4	3	5	5	5	5	31
12	4	3	3	3	4	4	3	24
13	4	3	2	3	3	3	2	20
14	4	4	4	5	5	5	5	32
15	5	4	3	5	5	4	4	29
16	5	3	2	3	3	3	3	22
17	4	3	2	5	4	4	3	25
18	4	3	3	4	4	4	4	26
19	4	4	4	5	4	4	3	28
20	5	4	3	5	5	4	4	29
21	5	4	4	5	5	5	5	33
22	5	4	3	5	5	5	4	31
23	4	3	2	3	3	3	3	21
24	4	4	4	4	4	4	3	27
25	5	4	4	5	5	5	4	32
26	4	3	3	4	4	3	2	23
27	5	4	4	5	5	5	4	32
28	4	2	2	5	4	3	2	22
29	5	5	4	5	5	5	4	33
30	4	4	3	4	4	4	4	27

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 2

ลำดับ	ถวายเป็น	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลัด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	4	3	5	4	4	3	23
2	4	3	3	4	4	3	3	24
3	5	4	3	4	4	4	4	28
4	4	3	3	3	3	3	2	21
5	4	3	3	5	4	3	3	25
6	4	4	3	4	4	3	3	24
7	5	4	3	4	4	4	3	27
8	4	3	3	4	4	4	3	24
9	5	4	3	4	3	3	3	25
10	5	4	4	5	5	4	3	30
11	5	4	4	5	4	4	3	29
12	4	4	3	4	4	4	3	26
13	4	3	3	3	3	3	3	22
14	3	2	2	3	3	3	3	19
15	4	4	3	5	5	4	3	28
16	5	3	3	4	5	4	4	28
17	3	2	1	4	3	3	3	19
18	5	4	3	4	5	4	4	29
19	4	2	1	3	3	3	3	19
20	4	4	4	5	5	4	3	29
21	4	4	3	5	5	4	3	28
22	5	4	5	4	4	4	5	31
23	5	4	3	4	4	3	4	23
24	5	5	4	5	5	4	4	32
25	4	3	2	5	4	3	2	23
26	4	3	3	3	3	2	2	20
27	5	4	4	5	5	4	4	31
28	5	3	3	4	4	3	3	25
29	4	4	2	4	5	3	4	26
30	4	4	3	4	4	4	4	27

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 2

ลำดับ	ถวายเป็นคอม	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ล้อ	เดินแปลง	รวม
1	5	4	3	5	5	4	4	29
2	3	2	2	3	3	3	3	19
3	4	3	3	4	4	4	4	26
4	4	3	4	3	5	4	4	27
5	5	3	2	4	5	5	4	28
6	4	3	2	4	4	3	3	23
7	4	3	3	4	4	3	2	23
8	4	3	2	3	3	3	2	20
9	5	4	4	5	5	4	3	29
10	3	2	2	4	3	3	3	20
11	4	3	3	5	4	4	4	27
12	5	3	2	5	4	4	4	27
13	3	3	3	4	4	5	4	26
14	5	4	3	5	5	5	4	31
15	4	3	3	5	4	4	4	27
16	4	3	3	4	3	3	2	22
17	4	4	3	3	4	5	4	25
18	4	3	2	3	3	3	2	20
19	5	4	3	5	5	4	4	29
20	4	4	3	4	4	3	3	25
21	5	4	4	5	5	5	3	31
22	5	4	3	5	5	4	4	29
23	5	3	2	4	4	4	3	25
24	4	3	3	3	4	4	3	24
25	5	3	2	4	5	5	4	28
26	4	4	4	5	4	5	4	30
27	5	4	3	5	5	5	4	31
28	4	4	3	4	5	4	4	28
29	5	5	4	5	5	5	4	33
30	4	4	4	5	5	5	5	32

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 3

ลำดับ	ถวายเป็นคอม	พรหมนึ่ง	พรหมยีน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ล้อ	เดินแปลง	รวม
1	4	4	4	5	5	5	5	32
2	4	3	2	3	3	3	2	20
3	4	3	2	4	4	3	3	23
4	4	3	2	4	4	5	4	26
5	4	4	3	3	4	5	4	25
6	4	3	2	3	3	3	2	20
7	3	2	2	3	3	3	3	19
8	4	3	2	3	3	3	3	21
9	4	4	3	4	4	4	4	27
10	4	3	3	3	4	4	3	24
11	4	4	4	5	4	5	4	30
12	4	4	3	3	4	5	4	25
13	4	3	3	3	4	4	3	24
14	4	4	3	4	5	4	5	29
15	5	4	3	4	5	4	5	30
16	4	3	2	3	3	3	3	21
17	4	4	3	4	4	4	4	27
18	4	3	2	5	4	3	2	23
19	5	4	4	5	5	4	4	31
20	4	3	3	3	3	3	3	22
21	5	4	5	4	4	4	5	31
22	5	4	3	5	4	4	3	28
23	5	4	3	5	5	4	3	29
24	4	4	3	4	5	4	3	27
25	5	4	4	5	5	4	3	30
26	4	3	3	4	4	3	3	24
27	5	5	4	5	5	4	4	32
28	5	4	4	5	5	3	3	29
29	5	4	4	5	4	5	4	31
30	4	4	4	5	5	5	4	31

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 30) ผู้ทดสอบคนที่ 3

ลำดับ	ถวายเป็นคอม	พรหมนัง	พรหมยีน	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	5	4	3	4	3	3	3	25
2	5	3	3	4	4	3	2	24
3	5	4	3	5	4	4	4	29
4	4	3	2	5	4	3	2	23
5	5	4	2	4	4	4	3	26
6	4	2	1	4	4	4	3	22
7	5	3	3	5	4	4	4	28
8	4	4	3	5	4	4	2	26
9	4	4	3	5	5	5	4	30
10	4	3	3	5	4	4	4	27
11	5	4	4	5	5	4	3	30
12	4	4	4	4	3	3	3	25
13	3	3	3	3	3	3	2	20
14	3	3	2	3	4	3	2	18
15	4	4	3	5	5	4	4	29
16	5	4	4	5	5	4	4	31
17	4	2	2	3	3	3	3	20
18	5	3	2	5	5	4	3	27
19	3	2	2	3	3	3	2	17
20	4	4	3	5	5	5	4	30
21	5	4	4	4	5	5	4	31
22	5	4	2	3	5	4	4	27
23	4	4	3	5	3	3	3	25
24	5	4	3	4	4	3	3	26
25	4	3	3	3	3	3	3	22
26	3	2	2	3	3	3	3	19
27	5	3	3	5	4	4	4	28
28	5	4	4	5	5	5	4	32
29	4	4	3	5	4	4	3	27
30	5	3	3	4	4	3	3	25

ภาคผนวก จ

ตาราง คะแนนที่ใช้ในการสร้างระดับคะแนนทักษะกระบี่

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างหญิง (N = 97)

ลำดับ	ถวายเป็นคม	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ดี	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	4	3	4	3			18
2	3	3	2	4	5			17
3	5	4	3	4	5			21
4	4	3	3	4	3			17
5	3	2	3	3	5			16
6	4	2	2	4	4			16
7	3	2	2	3	4			14
8	5	4	4	4	3			20
9	3	2	1	3	2			11
10	4	3	3	4	4			18
11	2	2	2	3	3			12
12	4	4	4	4	5			21
13	4	5	4	4	4			21
14	4	3	4	3	3			17
15	4	3	2	4	4			17
16	4	4	4	4	5			22
17	3	3	3	3	4			16
18	4	4	4	5	5			22
19	5	4	3	4	4			20
20	4	3	3	3	4			17
21	3	2	2	3	3			13
22	3	3	3	3	5			17
23	5	3	3	4	3			18
24	4	3	2	3	4			16
25	3	2	2	3	3			13
26	4	4	3	3	3			17
27	5	3	3	4	4			19
28	4	3	3	4	4			18
29	5	4	3	4	4			20

ลำดับ	ถวายบังคม	พรหมนั่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ล้อ	เดินแปลง	รวม
30	3	3	3	4	4			17
31	4	4	3	4	3			18
32	5	2	1	3	3			14
33	4	4	3	5	3			19
34	4	4	4	3	3			18
35	3	3	3	4	4	4	4	25
36	4	3	2	3	3	4	3	22
37	4	4	4	5	4	4	4	29
38	3	3	2	3	3	4	3	21
39	3	3	2	1	3	3	3	18
40	4	3	2	3	4	4	3	23
41	4	3	3	3	3			16
42	4	4	3	4	3			18
43	3	3	3	4	3			16
44	5	4	4	4	3			20
45	4	4	3	2	2			15
46	3	4	3	4	3			17
47	3	3	3	4	3			16
48	3	3	2	3	2			13
49	5	4	4	4	3			20
50	4	4	4	4	4			20
51	5	4	4	4	5			22
52	4	3	3	3	4			17
53	5	4	4	4	5			22
54	4	4	4	5	5			22
55	3	4	3	3	4			17
56	5	4	3	3	5			20
57	4	5	4	4	5			22
58	5	3	3	5	5			21

ลำดับ	ถวายเป็นมงคล	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ดี	ไม้ลัด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
59	4	4	4	4	5			21
60	4	4	3	3	4			18
61	4	3	2	4	5			18
62	5	5	4	5	5			24
63	5	3	3	4	5			20
64	4	4	3	3	4			18
65	4	3	2	3	4			16
66	3	3	2	3	3			14
67	5	4	3	4	5			21
68	4	3	2	3	4			16
69	5	4	3	4	5			21
70	4	3	4	3	5			19
71	4	4	4	4	5			21
72	4	4	3	4	5			20
73	5	3	3	4	5			20
74	4	4	3	3	4			18
75	3	2	2	3	3			13
76	3	2	1	3	4			13
77	4	4	4	3	4			19
78	5	3	3	4	5			20
79	3	3	3	3	5			17
80	4	3	2	3	4			16
81	5	4	4	4	5			22
82	3	3	3	3	4			16
83	2	2	2	3	3			12
84	4	4	3	3	2			16
85	4	4	3	3	2			16
86	5	4	3	4	5			21
87	4	3	2	2	3			14

ลำดับ	ถวายเป็นมงคล	พรหมนั่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลัด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
88	4	4	2	3	4			17
89	5	4	4	4	4			21
90	5	4	3	4	4			20
91	4	4	4	4	4			20
92	3	3	3	4	4			17
93	2	3	1	3	3			12
94	4	3	3	4	3			17
95	3	3	2	4	3			15
96	32	2	4	3	3			14
97	5	4	3	4	4			20

ตาราง แสดงคะแนนกลุ่มตัวอย่างชาย (N = 98)

ลำดับ	ถวายเป็น	พรหมนึ่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ดี	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
1	4	4	4	5	4			21
2	5	4	3	4	4			20
3	4	4	3	2	3			16
4	3	3	2	2	3			13
5	4	4	4	5	3			18
6	4	3	3	3	3			16
7	5	3	3	4	4			19
8	4	4	3	3	3			17
9	3	3	3	2	3			14
10	4	2	2	3	3			14
11	4	2	1	3	3			13
12	4	4	4	3	4	4	5	25
13	4	4	3	4	4	3	4	26
14	4	3	2	3	3	4	4	23
15	3	3	3	3	3	4	3	22
16	5	4	3	4	3	4	4	27
17	4	3	2	3	3	4	4	21
18	3	3	2	2	2	4	4	20
19	4	3	2	2	2	4	3	20
20	4	4	4	5	4	4	4	29
21	3	3	2	2	2	4	3	19
22	4	4	3	4	4			15
23	4	3	3	3	3			15
24	4	4	4	5	4			21
25	3	3	2	3	3			14
26	5	4	4	5	4			22
27	3	3	2	3	3			16
28	4	4	3	4	4			19
29	4	3	3	4	4			18

ลำดับ	ถวายเป็นมงคล	พรหมนัง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
30	5	4	3	4	5			21
31	4	3	3	4	5			19
32	4	3	2	3	4			16
33	5	3	2	4	4			18
34	5	4	4	3	5			21
35	4	4	4	4	4			20
36	4	4	3	4	5			20
37	4	3	3	4	5			19
38	4	4	4	4	5			21
39	5	5	4	4	5			23
40	5	4	3	4	5			21
41	4	3	3	3	5			18
42	3	2	2	2	2			11
43	4	2	2	4	4			16
44	5	3	3	5	5			21
45	4	4	4	5	5			22
46	5	3	3	4	5			20
47	4	4	3	5	4			20
48	4	3	2	3	5			17
49	3	3	3	4	4			17
50	4	3	2	4	5			18
51	3	3	1	3	3			12
52	4	3	3	4	5			19
53	4	4	3	4	4			19
54	5	3	3	3	5			19
55	5	3	2	3	4			17
56	4	4	3	2	4			17
57	4	4	4	5	5			22
58	5	2	2	4	5			18

ลำดับ	ถวายเป็นมงคล	พรหมนั่ง	พรหมยืน	ไม้รำ	ไม้ตี	ไม้ลด-ส่อ	เดินแปลง	รวม
59	3	3	3	4	4			17
60	5	3	3	4	5			20
61	4	4	4	5	5			22
62	5	3	2	3	4			16
63	5	3	3	4	5			20
64	4	3	3	4	5			19
65	4	4	5	4	4			21
66	5	4	3	4	5			21
67	3	3	3	3	5			17
68	4	4	3	4	4			19
69	5	3	2	4	4			18
70	5	4	3	4	3			19
71	4	3	2	4	4			17
72	4	4	3	4	5			20
73	3	3	3	4	4			17
74	4	3	1	3	3			14
75	5	3	2	4	4			18
76	5	4	4	4	4			21
77	4	4	3	3	5			19
78	4	5	4	5	4			22
79	4	3	2	3	4			16
80	5	4	4	5	5			23
81	5	4	3	4	4			20
82	5	4	3	3	5			20
83	4	4	3	4	4			19
84	4	3	2	2	3			14
85	5	3	3	4	4			19
86	4	4	4	4	4			20
87	3	4	4	5	4			20

ลำดับ	ถวายเป็นมงคล	พรหมนั้น	พรหมอื่น	ไม้รำ	ไม้ติ	ไม้ลด-ล่อ	เดินแปลง	รวม
88	4	3	3	4	5			19
89	5	3	4	4	4			20
90	5	4	3	4	5			21
91	4	3	3	4	5			19
92	4	4	3	4	4			19
93	4	3	2	3	3			15
94	3	2	1	3	2			11
95	3	3	2	4	3			15
96	4	3	3	2	3			15
97	4	4	4	4	4			20
98	4	2	2	4	3			15

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวประภัสสร นาคมนี
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2516
ภูมิลำเนาเดิม	บ้านเลขที่ 1 หมู่ 5 ต. เสาเตี้ยว อ. หนองหงส์ จ. บุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2454 / 40-42 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6
จากโรงเรียนวัดโนนศรีคุณ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2532 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
จากโรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. 2534 สำเร็จการศึกษาชั้นกลางปีที่ 3 (ป.ว.ช)
จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

พ.ศ. 2538 สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา จากสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษา กศ.ม. (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2539 ครูเอกชน โรงเรียนตรุณากาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี

การสร้างแบบทดสอบทักษะกระปี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
จังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ประภัสสร นาคมณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2542

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบกระป๋องสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวนนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพแบบทดสอบใช้สูตรสเปียร์แมน และกลุ่มตัวอย่างศึกษาระดับคะแนน ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ จังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้ว จำนวนนักเรียนชาย 98 คน นักเรียนหญิง 97 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทั้งหมดที่ได้ มี 7 รายการ คือ ทักษะถวายบังคม ทักษะพรหมนั่ง ทักษะพรหมยืน ทักษะการรำไม้รำ ทักษะการตีลูกไม้ตี ทักษะการลด – ล่อ ทักษะการเดินแปลง
2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 นั่นคือ แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ โดยวิธีของโรวินแนลลี และแฮมเบิลตัน กล่าวคือมีความสอดคล้องของเนื้อหากับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัด
3. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบซ้ำ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.992 - 0.998$) แสดงว่ามีความเชื่อมั่นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวม จากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.930 - 0.999$) แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. แบบทดสอบทักษะกระบี่ มีระดับคะแนนคือ 4.6 ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก, 3.6 – 4.5 เท่ากับ ดี, 2.5 – 3.5 เท่ากับ ปานกลาง, 1.5 – 2.4 เท่ากับ ต่ำ, ต่ำกว่า 1.4 เท่ากับ ต่ำมาก

A CONSTRUCTION OF SWORD SKILL TEST FOR SECONDARY
SCHOOL STUDENTS IN SUPHANBURI

AN ABSTRACT
BY
PRAPHATSORN NAKMANEE

Presented in Partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 1999

The purpose of this study were to construct a sword skill tests for junior high school students in Suphanburi. The subject were 30 boys and 30 girls who passed a sword course from Dhamachotesuicksaldi school in Suphanburi. They were tested for the test reliability and objectivity. For the test score levels, 98 boys and 97 girls were used.

After the data were statistically treated, it was found as follows :

1. There were 7 test items : Thawaibangkom, Phromnang, Phromyuen, Mai Ram, Mai Tee, Lod – Low, Dhernplang.
2. The test was found very high in Face Validity
3. The test was reliable, ($r = .992 - .998$) by test – retest and significant at .05
4. The test was objective, ($r = .930 - .999$) by 3 tester and significant at .05
5. For the score classification, the scores of 4.6 would be Excellence, the scores of 3.6 – 4.5 would be Good, the scores of 2.5 – 3.5 would be Average, the scores of 1.5 – 2.4 would be Low, the scores of 1.4 would be very Low.